

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

26. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

3. ČERVENCE 2016

Z obsahu:

Milosrdenství je světlo
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 15. června 2016
- strana 2 -

**Ježíš: jediný
a nejvyšší kněz
(4 - dokončení)**
P. François Zannini
- strana 4 -

Život je nádherný
Zářivý příklad mladé
ženy Carly Roci
- strana 7 -

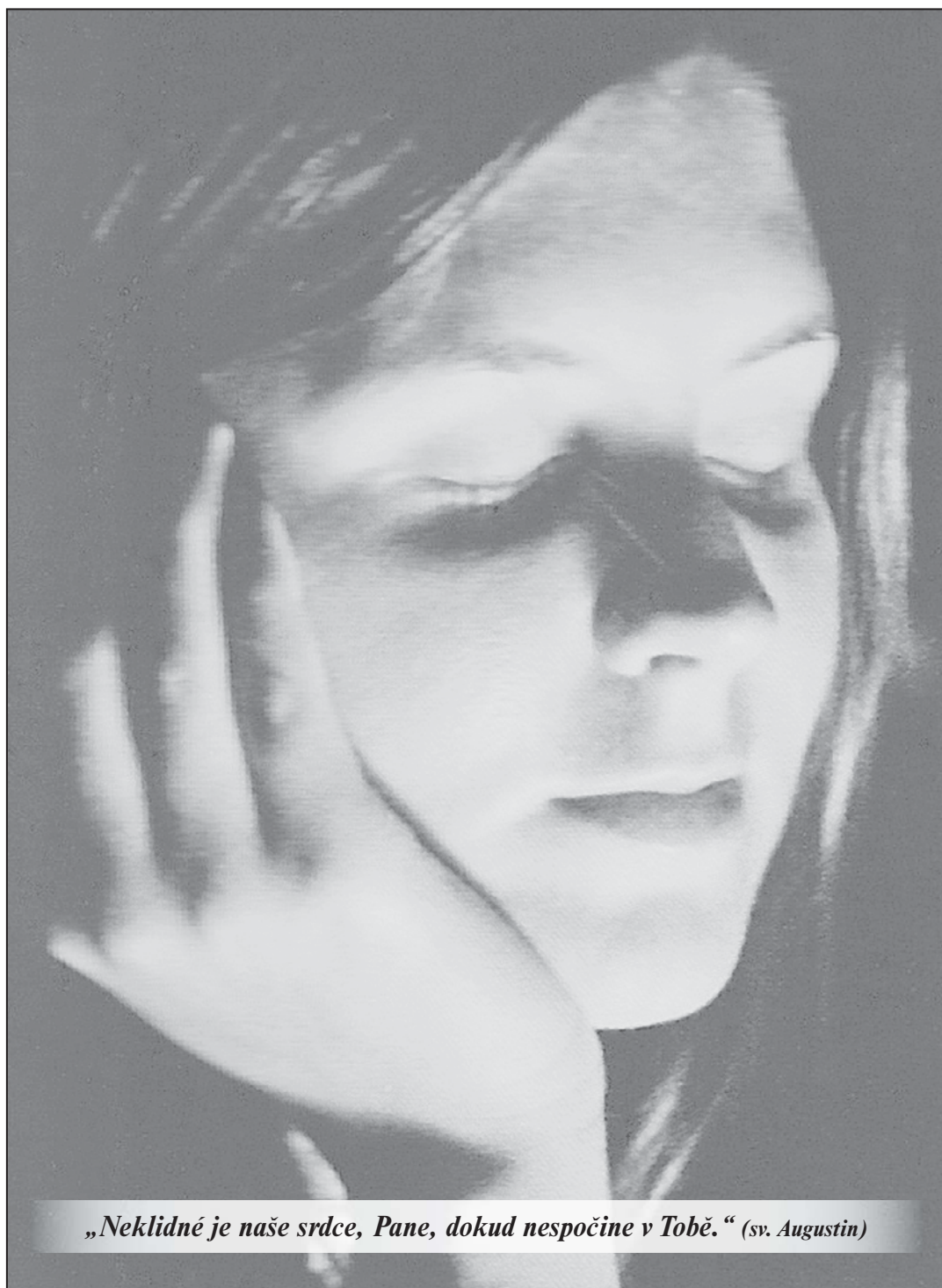
Trpělivost - důležitá ctnost
P. Lic. D. Eichhorn FSSP
- strana 9 -

**V Itálii bylo
exkomunikováno
pseudonáboženské
uskupení**
- strana 10 -

**Chaldejský patriarcha:
Křesťanská domobrana
v Iráku neexistuje**
- strana 11 -

**Imámové svobodně kážou
v britských věznicích
nenávisť vůči Západu**
- strana 11 -

**Jak se jedna řeholnice
zapsala do dějin
televizního vysílání**
- strana 12 -

„Neklidné je naše srdce, Pane, dokud nespočine v Tobě.“ (sv. Augustin)

Milosrdenství je světlo (Lk 18,35-43)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
15. června 2016 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Jednoho dne, kdy se Ježíš blížil k městu Jericho, zázračně vrátil zrak slepci, žebrajícímu u cesty (srov. Lk 18,35-43). Dnes chceme pochopit význam tohoto znamení, protože se týká přímo také nás. Evangelista Lukáš říká, že onen slepec seděl na kraji cesty a žebral (v. 35). Slepec v té době, a to až donedávna, nemohl žít jinak než z almužny. Postava tohoto slepce reprezentuje mnohé lidi, kteří jsou dnes marginalizováni kvůli fyzickému či jinému znevýhodnění. Je oddělený od zástupu a sedí tam, zatímco lidé chodí okolo zaneprázdnění, ponoření do svých myšlenek; cesta, která může být místem setkání, je však pro něho místem osamocení. Kolem přechází spousta lidí, ale on je tam sám.

Smutný je obrázek vydědence, zejména na pozadí města Jericha, nádherné a kypící oázy v poušti. Víme, že právě do Jericha přišel izraelský lid po dlouhém exodu z Egypta. Toto město je vstupní branou do zaslíbené země. Připomeňme si slova, která pronesl Mojžíš při té příležitosti: „Bude-li mezi vámi chudý, někdo z tvých bratrů v některém městě v tvé zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává, *nezavrzuj své srdce a nezavírej svou ruku* před svým chudým bratrem. *Chudý totiž ze země nevyumizí*. Proto ti přikazují: Ve své zemi štědře otevři ruku svému nuznému a chudému bratroví.“ (Dt 15,7.11) Příkrý je rozpor mezi tímto doporučením Božího Zákona a situací popisovanou v evangeliu. Zatímco slepec volá na Ježíše (měl silný hlas), lidé jej okřikují, aby mlčel, jako by neměl

právo mluvit. Nemají s ním soucit, ba dokonce jim jeho volání vadí. Kolikrát jen nás obtěžují lidé, když je vidíme na ulicích, jak jsou v nouzi, nemocní a hladoví! Vadí nám, když vidíme uprchlíky a běžence. Je to pokušení, které máme všichni. Já také. A proto nás Boží slovo varuje a připomíná nám, že lhostejnost a nevraživost zaslepují a ohlušují, brání vidět bratry a neumožní rozpoznávat v nich Pána. Někdy je tato lhostejnost a nevraživost agresivní a arogantní. „Vyžehňte je všechny pryč, dejte je jinam,“ říkáme si. Toto je agrese, kterou projevoval zástup, když okřikoval slepce, ať jde pryč a zmlkne.

Všimněme si zajímavé podrobnosti. Evangelista říká, že někdo ze zástupu vysvětlil slepci, co je důvodem přítomnosti tolika lidí: „*Prochází tudy Ježíš Nazaretský!*“ (v. 37) K opisu Ježíšova průchodu je užito stejné sloveso, jež v knize Exodus vyjadřuje přejítí anděla Zhoubce, který zachránil Izraelity v egyptské zemi (srov. Ex 12,23). Je to „přejítí“ paschy, počátek osvobození. Když přechází Ježíš, vždycky

Pokračování na str. 8

Odevzdanost Boží Prozřetelnosti a klid srdce. Dvě skutečnosti duchovního života, z nichž pramení trpělivé snášení obtíží pozemské pouti člověka i v čase zkoušek a nejistoty. A obojí je rovněž zdrojem pozemské radosti, po níž každý člověk tolik touží. Totiž duše, která žije v Boží milosti, žije v radosti – jak řekla ctihodná Carla Ronci. (str. 7-8) Jde o vnitřní radost z Boží přítomnosti v životě člověka, kterou nepřehluší ani bolestné události, jelikož i ty jsou nazírány v kontextu Boží Prozřetelnosti.

Nakonec i v životě nejznámějších světců nacházíme velmi výrazně ducha odevzdanosti a klidné srdce. (str. 9-10) Zvláště u svatého Ignáce z Loyoly je patrné, že klid svého srdce hledal u živého Ježíše v Nejsvětější svátosti. A to je právě křesťanská identita – neustálá odevzdanost Ježíši, který je Dárcem pokoje, vnitřní radosti a který vrhá světlo na každou situaci života člověka. Znamená to v konečném důsledku žít v protikladu ke světu, který božské světlo odmítá. Tak to Ježíš chce nejen po svých

kněžích (str. 4-6), ale i po každém svém učedníkovi, ve všech dobách, až do konce časů.

A chce to právě na místě, na kterém se nacházíme – ať už jde o konkrétní stav, či o naši práci, jakoukoliv činnost, ba i o odpočinek. Pochopitelně vše musí být ve shodě s Boží vůlí. Pak nám bude odměnou dar pokoje, vnitřní radosti. Zmíněná ctihodná Carla navíc pochopila, že místo, na něž nás Bůh postavil, ve své prozřetelnosti vybral a připravil speciálně pro nás a dává nám na tomto místě všechny milosti potřebné pro naše posvěcení. Stojí tedy zato prosit Boha a bojovat o ducha odevzdanosti, aby naše radost zde na zemi byla dokonalá.

Nemusíme však chodit daleko do historie, abychom našli skvělý příklad člověka plně odevzdaného Boží prozřetelnosti. Letos v březnu zemřela americká řeholnice, zakladatelka mezinárodní

katolické televizní stanice EWTN, Matka Mary Angelica PCPA. (str. 12-13) Z „vlažné katoličky“ se po spontánním uzdravení (po nověně k sv. Terezii z Lisieux) z nemoci žaludku z ní stala žena toužící po odevzdání se Ježíši. A na jejím pozoruhodném mediálním díle vidíme, že kde je upřímná snaha udělat s důvěrou to, co chce Bůh, je tato snaha podivuhodně odměněna. Jen je třeba najít odvahu udělat aspoň „něco směšně malého“, jinak ani Bůh z toho neudělá nic podivuhodného...

Cestou k opravdové radosti zde na zemi je tedy odevzdanost Boží Prozřetelnosti a klid srdce, pramenící především z Ježíšovy reálné přítomnosti v Nejsvětější svátosti a jeho božského světla, které vrhá na tento svět. Ztotožníme-li se s nabízenou cestou, pak také ve chvílích bolesti může z našeho srdce zaznít důvěryplné zvolání: „Pro tebe, Ježíši, a pro duše!“ Tak se náš život stane opravdovým svědectvím křesťanské radosti, jejímž základem je víra v nekonečnou lásku a moc Ježíše Krista.

Daniel Dehner

Editorial

Dnes připravil Ježíš pro své učedníky obzvláště důležitou lekci. Neměl bys na ní scházet. Pán shromažďuje kolem sebe ty, kteří jsou ochotni vstoupit do jeho školy praktického apoštolátu. Vybral si jich několik desítek, ale prohlašuje, že je to málo. Jeho žeň potřebuje mnoho dělných rukou. Připoj se k jeho posluchačům. I kdyby tě neposlal s ostatními *do každého města a místa*, potřebuješ vědět, o jaké *dělníky* máš prosit a jak je máš přijímat ve svém domě. Pros Ducha Svatého, abys nepřeslechl jeho hlas a poznal, kde je tvoje místo.

Ježíš se netají tím, že jeho poslání je obtížné a náročné. Představa, že tě budou ve světě čekat s otevřenou náručí, je mylná. Prostředí, kam máš vstoupit, je svým dosavadním postojem nepřátelské. Pán tě výslovně upozorňuje, abys nespolehal na množství slov a snahu vemluvit se do lidské přízně. Tvým úkolem není uzavřít za cenu ústupků falešný mír mezi ovce a vlky, nýbrž předávat pravý *Kristův pokoj* těm, kteří jsou pro něj otevření.

Ale Ježíš žádá, abys i mezi *vlky* vstoupil jako *ovce*. Jak si má počínat ovce mezi šelmami? Není to riskantní? Zapomeň na to, kdo jsi a čím by ses sám vybavil a zabezpečil. Můžeš se toho odvážit tehdy, když půjdeš s vědomím, kdo tě posílá. Nepřemýšlej o tom, zda ti nehrozí nějaké nebezpečí. Nebudeš přece vystupovat svým jménem. Jdeš do míst, *kam chce přijít sám Ježíš*, a Ježíš se chystá právě k těm, kteří ho nejvíce potřebují. Tím, že poslechneš a *půjdeš*, stáváš se součástí velkého Božího plánu: *Hospodinova ruka se na tobě ukáže*. Ten, který chce na zem *přivalit blaho jako řeku*, postará se, aby nikde, kde on potřebuje tebe, ani tobě nechybělo to, co pro své poslání potřebuješ. Být Ježíšovým apoštolem není jako nějaké zaměstnání pro obživu. Máš mít před očima jedinou starost: Předávat *Kristův pokoj* a ohlašovat třeba do omrzení, že se *přiblížilo Boží království*.

Musíš počítat s tím, že potkáš i takové, *na kterých Kristův pokoj nemůže spochynout*. Jde o setkání dvou protichůdných světů, mezi kterými není možná shoda. Nejsi kompetentní vybírat si z Ježíšova poselství jen to, co se ti zdá pro všechny přijatelné. Jsi poslán mezi vlky, abys jim přinesl celého a nezkráslého Krista, a nikoli aby sis sám odnesl jejich du-

Následování Pána

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebi.

cha. Pán výslovně požaduje, aby z tvého jednání bylo všem jasné, že se způsobem života tohoto světa nemáš nic společného, naopak máš dbát, aby na tobě z jeho ducha pranic neulpělo. Celá tvá *chlouba je pouze v kříži našeho Pána. Svět pro tebe musí být ukřižován, stejně jako ty světu*. Těm, kteří tě odmítnou, protože jsi celý Kristův, musí být jednoznačně sděleno, že jsou na scestí a vystavují se velkému nebezpečí.

Pán tě také posílá do míst, kde srdce hladovějí a čekají na Boží dar. Kolik jich je? Tisíc, sto, dvacet, nebo jen jedno? To není tvoje starost. Nevymýšlej si, jak na ně vyzrát. Bude-li toho zapotřebí a dáš se Pánu celý k dispozici tak, abys mu nepřekážel svou ješitností a pýchou, může tě využít i k tomu, čemu se říká zázrak.

Největší zázraky se odehrávají v srdcích osvobozených z moci *démonů, kteří se musí podrobit* nikoliv tobě, ani tvému slovu, ale jedině *Ježíšovu jménu*. I ty vděčíš jemu za to, že jsi jeho. Čím sis zasloužil, že k tobě přišel kdysi jeho posel a našel tvoje dveře otevřené? Není taková milost dostatečným důvodem, aby ses pro jeho království beze zbytku rozdal? Skutečnost, že můžeš mít nyní i jednou na věčnosti místo po jeho boku, je důvodem k tak velké radosti, že nepotřebuješ, abys ji hledal někde jinde, dokonce ani v tom, že budeš počítat své úspěchy, jak se ti daří *přemáhat všechnu moc nepřítelů*.

A proto se srdcem naplněným milostí jdi beze strachu mezi vlky a vyprávěj jim o té radosti, která tě potkala tak nezaslouženě: *Pojďte a pozorujte Boží skutky, chci vám vyprávět, co Pán prokázal mé duši. Neodmítl mou prosbu a neodňal mi svoji lásku.*⁽¹⁾ Ať z tvých úst přetéká, čeho je tvé srdce plno. Je tomu doopravdy tak a bude tomu tak, i kdyby se ti třeba všichni vysmáli. Již jenom to, že máš důvod a také odvahu, abys radostně chválil Pána, je jasným dokladem, že Boží království se přiblížilo. Kdo by se bál? Kdyby tě za to třeba ukamenovali, půjdeš na

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 66,10-14c

Plesejte s Jeruzalémem, jásejte nad ním všichni, kdo ho milujete, radujte se s ním, radujte se všichni, kdo nad ním nařikáte, abyste sáli do sytosti z prsu, který utěšuje, abyste srkali s rozkoší ze zdroje jeho slávy. Neboť tak praví Hospodin: „Hle, přivalím na něj blaho jako řeku, jako rozvodněný potok slávu národů. Jeho kojence ponosou na zádech a na klíně je budou laskat. Jako matka utěšuje svého syna, tak já vás potěším, v Jeruzalémě naleznete útěchu. Uvidíte to a vaše srdce se zaraduje, jako tráva vypučí vaše kosti. Hospodinova ruka se ukáže na jeho služebnících.“

2. čtení - Gal 6,14-18

Bratři! Ať je daleko ode mne, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista, kterým je pro mne ukřižován svět a já světu. Vždyť ani obřízka nic není, ani neobřízanost, ale nové stvoření. A na všechny, kdo se v jednání budou řídit touto zásadou, ať přijde pokoj a milosrdenství, totiž na (pravé) Boží Izraelity. A pro budoucnost ať mě už nikdo (s těmi věcmi) neobtěžuje! Vždyť já na svém těle nosím znamení, že náležím Ježíšovi. Milost našeho Pána Ježíše Krista ať je s vámi, bratři! Amen.

Evangelium - Lk 10,1 -12.17-20

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát (učedníků), poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když

Dokončení na str. 4

místo pro tebe připravené, kde je už nyní zapsáno tvoje jméno.

Pane, jak úžasná jsou tvoje díla! Ať se ti koří celá země, ať ti zpívá, nechť oslavuje tvé svaté jméno!⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 66,5.16.20; ⁽²⁾ Ž 66,3.4

Ježíš: jediný a nejvyšší kněz (4 - dokončení)

...je ideálem každého kněze

Ježíš je nejvyšší kněz

Ježíš je jediný a dokonalý kněz, který vyzývá každého kněze, aby vedl život, který je stejný s jeho životem. Aby to bylo možné, dostávají kněží přebohaté milosti, aby mohli vykonávat svoji službu. Ježíš nám ukazuje, že každé světské konání proti jeho kněžím zasahuje jeho vlastní osobu a jeho Otce, protože existuje totožnost stavu a života mezi Ježíšem a jeho kněžími.

Identita stavu a života mezi Ježíšem a jeho kněžími

Ježíš, nejvyšší kněz, kterého Otec daroval světu, žije v každém knězi, kterého povolal ke kněžství. Máme vidět v knězi Ježíše, tak jako máme vidět nebeského Otce v Synu. „Vpravdě, vpravdě vám říkám, kdo přijímá toho, koho pošlu, mne přijímá, a kdo přijímá mne, přijímá toho, jenž mě poslal.“ (Jan 13,20)

Kněží, kteří reprezentují Ježíše mezi lidmi, mají požívat úcty jako Kristus sám. Kdo jimi pohrdá, jako by pohrdal také Ježíšem a jeho božským Otcem. A Ježíš sám říká: „Kdo vám naslouchá, mně naslouchá, kdo vás odmítá, mne odmítá, a kdo odmítá mne, odmítá toho, jenž mě poslal.“ (Lk 10,16)

Svazek, který spojuje Ježíše a jeho kněze, je tak silný, aby svět vůči Mistru a učedníkům měl stejný postoj – ať je to láska, ať je to nenávisť. Proto jim říká: „Jestliže vás svět nenávidí, vězte, že ke mně měl nenávisť dříve než k vám... Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat; jestliže zachovávali mé slovo, i vaše budou zachovávat.“ (Jan 15,18,20)

Pro kněze je ctí a radostí být podobný svému Mistru. Když Ježíš, kněz par excellence, který má čisté srdce, je moudrý a bez poskvrny, a je od většiny odmítán, jak by pak kněz uprostřed hříšníků neměl být také od lidí odmítán? „Učedník není nad mistra, ani služebník nad svého pána. Učedníku postačí, bude-li jako jeho mistr, a služebník, bude-li jako jeho pán.“ (Mt 10,24-25)

Jestliže Kristem vyslaní kněží se setkali jako Ježíš se stejnou nenávisť a se stejným odmítáním, je to proto, že byli stejně jako On odloučení od zvrhlého světa a oddělili se od něj. „Svět k nim pojal nenávisť, protože nejsou ze světa, jako nejsou ze světa já.“ (Jan 17,14)

To, co koná svět, je mimo osobu Ježíšovu a mimo jeho slovo o životě. Je posláním každého kněze toto světu kázat, aby byl zachráněn ze svého otroctví, ze své vlastní tyranie. Ježíš nám říká: „Já

jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“ (Jan 8,12)

Ježíš a jeho kněží žijí v plném světle a v protikladu ke světu, který božské světlo odmítá. Ježíš má moudrost svého Otce a učedníci Kristovi znají skrze Duchu Svatého poslání Ježíšovo na této zemi. A Ježíš nám říká: „Otče spravedlivý, svět tě neznal, ale já jsem tě znal a ti zde poznali, že ty jsi mě poslal.“ (Jan 17,25)

Jako svědkové tohoto posvátného poslání jsou služebníci Kristovi vyzváni k větší svatosti a nesmí své dokonalosti klást žádné hranice zvláště proto, že Ježíš má velkou touhu, aby je posvětil: „Pro ně sám sebe posvěcují, aby byli i oni posvěceni v pravdě.“ (Jan 17,19) Proto je každý kněz zavázán napodobovat svatost Ježíše, svého Mistra, který mu ukazuje cestu, stačí jen, aby byla následována. Ježíš to potvrzuje: „Až se úplně vyučím, každý učedník bude jako jeho mistr.“ (Lk 6,40)

Ježíš zvláště miluje své kněze, protože jsou vyvoleni, aby pokračovali v jeho poslání na zemi. Chce v nich vidět větší svatost jakožto ten, který miluje zvláštní láskou. Otec pomazal svého Syna nevyсловitelnou láskou jediným věčným knězem – se stejnou láskou vyložil Ježíš své kněžské znamení duším svých kněží: „Jako si Otec zamiloval mne, tak i já jsem si zamiloval vás. Zůstávejte v mé lásce.“ (Jan 15,9)

Ježíš byl věrný svému Otcovi a očekává stejnou oddanost vůči Němu od svých kněží. Aby zůstal věrný této Boží lásce, musí každý kněz ztotožnit svoji vlastní vůli s vůlí Boží a být věrný božským příkázáním svatosti a všeho, co se týká lásky k bližnímu. Ježíš nám k tomu říká následující slova: „Zachovávejte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachoval přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.“ (Jan 15,10)

Mezi Ježíšem a jeho kněžími je tak velká kněžská identita, že tvoří těsnou a nerozlučnou jednotu. Ježíš jde tak daleko, že onu jednotu sdílí stejně, jako ji sdílí mezi sebou a svým Otcem. To je vzneše-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

někde vejdete do domu, napřed řekněte: ‚Pokoj tomuto domu!‘ Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijдете do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: ‚Přiblížilo se k vám Boží království!‘ Když přijдете do některého města a nepřijmou vás, vyjdete do jeho ulic a řekněte: ‚I ten prach, který se nám ve vašem městě přichytil na nohou,

vám tu strásáme. To si však pamatujte: Přiblížilo se Boží království!‘ Říkám vám: Sodomě bude v onen den lehčeji než takovému městu.“ Dvaasedmdesát (učedníků) se vrátilo a s radostí řekli: „Pane, dokonce i zlí duchové se nám podrobují ve tvém jménu!“ Odpověděl jim: „Viděl jsem satana padnout jako blesk z nebe. Dal jsem vám moc šlapat na hady, štíry a (přemáhat) všechnu nepřítelovu sílu a vůbec nic vám nebude moci uškodit. Ale radujte se ani ne tak z toho, že se vám podrobují duchové, spíše se radujte, že vaše jména jsou zapsána v nebi.“

ný kněz Kristus, který vychází z lůna Otce a který se nachází v kněžských duších, aby všichni splynuli v jednu jedinou a dokonalou jednotu lásky. K tomu Ježíš říká: „Aby všichni jedno byli. Jako ty, Otče, jsi ve mně a já v tobě, ať jsou i oni v nás... Já ve nich a ty ve mně.“ (Jan 17,21.23)

Poslání je druhá identita mezi Ježíšem a jeho kněžími

Ježíš dostal od svého Otce zvláštní poslání na zemi. Kněží v něm mají pokračovat, aby dílo Otce skrze Syna bylo na zemi dokonáno, to znamená spása všech lidí. Ježíš dostal od svého Otce dokonalé kněžské poslání. Jeho kněží v něm mají pokračovat. Ježíš jim svěřil toto poslání se stejnou autoritou, s jakou je svěřil Otec svému božskému Synu. Proto ona slova Ježíšova: „Jako mne poslal Otec, tak i já posílám vás.“ (Jan 20,21)

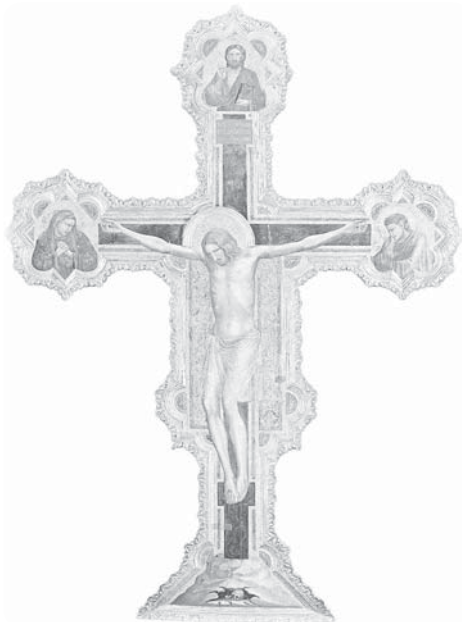
Jako Ježíš přišel na svět, aniž by byl ze světa a ze světského ducha, mají kněží žít na světě jako Ježíš, jako by nebyli ze světa. Ježíš přišel z nebe na zem; kněží jdou svým kněžstvím k duším, aby je zase znovu nechali vystoupit k Bohu. Proto říká Ježíš: „Jako jsi mě poslal do světa, tak já jsem poslal do světa je.“ (Jan 17,18)

Ježíš je kněz, aby zachránil svět a volí si služebníky, jejichž poslání je stejné: aby konali stejné dílo spásy, když slaví Eucharistii, aby se mohl Ježíš dále dávat lidem a aby se oni cele darovali Bohu. Proto nám Ježíš říká: „Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby svět byl jeho prostřednictvím spasen.“ (Jan 3,17) Aby pokračoval ve svém díle spásy a umožnil lidem žít v milosti, říká svým učedníkům a každému povolánímu knězi: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí.“ (Mt 4,19)

Tak jak chodil Ježíš po Izraeli neúnavně za hříšníky, aby jim zase daroval život, který ztratili hříchem, tak posílá své kněze do světa, aby hledali ztracené ovce. Tak to říkají jeho milosrdná slova: „Syn člověka přišel vyhledat a zachránit, co bylo ztraceno.“ (Lk 19,10) Svým učedníkům dal pokyn: „Jděte spíš ke ztraceným ovce z Izraelova domu.“ (Mt 10,6)

Spojení stejnou kněžskou láskou jdou Ježíš a jeho kněží vstříc stejné oběti svého života. Ježíš vydává na kříži svůj život a před svým utrpením vysvětluje: „Syn člověka bude vydán do rukou lidem a oni

ho zabijí a on třetího dne vstane z mrtvých.“ (Mt 17,22–23) A své učedníky varoval: „Posílám vás jako ovce mezi vlky“ (Mt 10,16) a dodal: „Tehdy vás vydají mukám a budou vás zabíjet; budete pro mé jméno v nenávisti u všech národů.“ (Mt 24,9)

Dříve než Ježíš umřel na kříži, aby zachránil svět, učil lidi poznávat cestu k nebi a cestu k věčné blaženosti; apoštoly a kněze všech dob přidružil ke své kněžské službě: „Pojďme jinam, do sousedních městeček, abych kázal i tam, vždyť kvůli tomu jsem vyšel.“ (Mk 1,38) Těmto apoštolům a všem kněžím říká: „Jděte do celého světa, hlásejte evangelium veškerému stvoření.“ (Mk 16,15)

Kněz je mužem evangelní pravdy a jeho hlavní povinností je, aby kázal lidu pravdu. Ježíš se věrně věnoval tomuto úkolu a učinil z něho svatou povinností: „Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel

na svět, abych vydal svědectví pravdě.“ (Jan 18,37) Vyzývá své kněze, aby zvěstovali tuto pravdu hlasitě a s neúnavným úsilím: „Co vám říkám ve tmě, říkejte ve světle denním; a co slyšíte šeptat, rozhlášte ze střeš!“ (Mt 10,27)

Celá pravda Ježíšova přichází od jeho Otce, stejně jako jeho kněžství se zrodilo v Ném. Kněz čerpá svoji pravdu z Krista a je to vždycky stejná věčná pravda, která přichází od Otce a kterou učil Ježíš. Proto také říká Kristus: „Mluvím tak, jak mě naučil Otec.“ (Jan 8,28) „Všechno, co jsem slyšel od svého Otce, jsem vám dal poznat.“ (Jan 15,15) Tato božská pravda má být stále zvěstována a vyučována na celém světě úřadem apoštolů a jejich nástupců, biskupů a kněží: „Jděte tedy, učinite ze všech národů učedníky ... a učte je zachovávat vše, co jsem vám předsal.“ (Mt 28,19–20)

Mezi Ježíšem a jeho kněžími existuje identita moci a působení

Skutečně, Ježíš přijal svoje kněžství od svého Otce stejně, jako je přijímá každý kněz od Ježíše. Oba jsou absolutně závislí na svém božském původu. Kristus jedná skrze Otce a pod jeho laskavou mocí: „Syn nemůže činit sám od sebe nic, pokud to nevidí činit Otce; to, co činí on, činí rovněž Syn.“ (Jan 5,19) A kněz jedná milostí Ducha Svatého, který každého kněze řídí v jeho úradě světla a lásky: „Jste-li mimo mne, nemůžete dělat nic.“ (Jan 15,5)

Ježíš a kněží mohou působit jenom silou Boží. Od Boha dostali kněžství a s ním zůstávají spojení společenstvím lásky. Ježíš zůstával stále ve spojení se svým Otcem, který v něm působil. Z toho vycházejí slova: „Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky.“ (Jan 14,10) A Ježíš říká o kněžích a o každém člověku, který je opravdu s ním spojený: „Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce.“ (Jan 15,5)

Ježíš má nekonečnou kněžskou moc a ukazuje na svá díla, aby dokázal, že jedná velmi dobře mocí svého Otce. Proto říká svým učedníkům: „Byla mi dána veškerá moc na nebi i na zemi“ (Mt 28,18) a „skutky, které konám ve jménu svého Otce, o mně vydávají svědectví“ (Jan 10,25). On prorokuje také o moci, kterou dá svým kněžím, kteří v něj uvěří.

Oni budou konat dokonce ještě větší skutky, než vykonal On na zemi: „Kdo věří ve mne, bude sám také konat skutky, které konám já; a dokonce ještě větší vykoná.“ (Jan 14,12)

Jako nejvyšší kněz má Ježíš všechny pravomoci, ale tou největší je opravdu moc působit obrácení svědomí a pohnutí srdce k lítosti, čímž odpouští hříchy lidí a tím je smiřuje s Bohem. Když uzdravil ochrnutého, připojil ke slovům „Vstaň a chod“ ještě větu: „Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy.“ (Mt 9,6) A tuto moc přenáší na všechny kněze, aby své dílo milosrdenství a spásy pokračovalo mezi zkroušenými a litujícími lidmi: „Komu odpustíte hříchy, tomu budou odpuštěny, komu je zadržíte, tomu budou zadrženy.“ (Jan 20,23)

Musíme se zmínit o nejkrásnějším a nejpodivuhodnějším daru Kristovu, kterým je dar svaté Eucharistie. Kněžská moc Kristova už nemohla jít dále. Na oltáři vydat svůj život, aby člověk žil navěky: to je trvalý zázrak lásky: „Toto je mé tělo, které se za vás vydává.“ (Lk 22,19) Moc kněze je tu stejná, jakou má Ježíš, protože slovy kněze nechává sestoupit na oltář kněze Krista a může ho dát lidem a uchovávat ve svatostánku, aby stále slabě lidí živil silou Boží: „To čiňte na mou památku.“ (Lk 22,19)

Mezi Ježíšem a jeho kněžskými existuje identita plodů a působení

Velebná modlitba Ježíšova je působivá. Jeho Otec mu nemůže nic odmítnout, protože On prosí vždycky ve shodě s vůlí Otcovou: „Otče, vzdávám ti díky, že jsi mě vyslyšel. Věděl jsem, že mě vyslyšíš vždy.“ (Jan 11,41-42) Ježíš ujišťuje své kněze, které si vyvolil, aby se modlili ke svému Otci a aby v jeho jménu přijímali stejnou účinnost: „Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a aby vaše ovoce zůstávalo, proto aby vše, o čem budete žádat Otce v mém jménu, vám on dal.“ (Jan 15,16)

Plody kněžství Kristova jsou plody věčnosti. Ježíš může dát jenom život, kterým je On sám, ale je to život, který zůstane navždy: „Otče..., aby tvůj Syn oslavil tebe a aby mocí, kterou jsi mu dal nad veškerým tělem, dal on věčný život všem, které jsi mu dal!“ (Jan 17,1-2)

Je to život, jehož blaženost je konečným cílem apoštolátu, který svěřil všem kněžím (srov. Jan 15,16).

Víra v Ježíše a ve slovo kazatelů je základem věčného života. To říká sám Ježíš: „Kdo naslouchá mému slovu a věří tomu, jenž mě poslal, má život věčný.“ (Jan 5,24) Ježíš je tak přesvědčen o víře ve své slovo života, že jak svému učení, tak také službě kněží, kteří jsou posláni do světa, aby hlásali jeho učení a takto je zjevili lidem, propůjčil božskou moc: „Jděte do celého světa, hlásejte evangelium všemu tvorstvu. Ten, kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen; ten, kdo neuvěří, bude odsouzen.“ (Mk 16,15-16)

Mezi Ježíšem a jeho kněžskými existuje identita ve slávě a lásce

Bůh Otec vidí v kněžích stejné kněžství, kterým pomazal Slovo, které se stalo člověkem, a má požadavek, aby toto kněžství bylo milováno stejnou láskou, kterou miluje svého Syna: „Aby byli jedno, jako jsme jedno my: já v nich a ty ve mně..., aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a že sis je zamiloval, jako sis zamiloval mne.“ (Jan 17,22-23)

Ježíš sdílí se svými kněžskými nekonečnou lásku, kterou přináší svému Otci a chce je mít ve své blaženosti v nebesích: „Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já.“ (Jan 17,24)

Ve své nekonečné lásce ke svým kněžským jim chce Ježíš dát účast na své věčné slávě: „Dal jsem jim slávu, kterou jsi mi dal ty.“ (Jan 17,22)

Když je oslavený Kristus na nebi a jeho spravedlnost působí, nechává se podpírat svými apoštolů a svými věrnými služebníky, kteří na zemi chodili v jeho slávě, když se podíleli na jeho kříži: „Vpravdě vám, kteří jste šli za mnou, říkám: až přijde obroda, až Syn člověka zasedne na svůj trůn slávy, zasednete i vy na dvanáct trůnů a budete soudit dvanáct kmenů Izraele.“ (Mt 19,28) Stanete se nejenom spolu se svým Mistrem soudci nad lidmi, ale budete za odměnu za všechna svá utrpení, která jste pro Krista vytrpěli, pozváni na hostinu, kterou božský kněz podává, a budete žít ve věčné radosti: „Vy jste se mnou neochvějně vytrvali v mých zkouškách; a já vám udělují království, jako je můj Otec udělil mně: budete jíst a pít u mého sto-

lu v mém království a zasednete na trůny a budete soudit dvanáct Izraelových kmenů.“ (Lk 22,28-30)

Ježíš je věčný kněz

Ježíš neskončil svoji kněžskou službu, když opustil svět. On je kněz navěky a bude vykonávat své svaté úkoly jak u Otce, tak také pro své vyvolené. On svým kněžstvím zachránil svět. Svou kněžskou mocí bude lidstvo soudit a vynese nezměnitelný rozsudek: „Syn člověka totiž přijde ve slávě svého Otce spolu se svými anděly a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“ (Mt 16,27)

Nádhera, kterou bude Ježíš, nejvyšší kněz, obklopen, je hodna jeho nekonečného majestátu a věčné slávy, které náleží jeho kněžství a jeho božské, vznešené oběti: „A tehdy se na nebi ukáže znamení Syna člověka; a tehdy se všechny rody země budou bít v prsa; a bude vidět Syna člověka, jak přichází na nebeských oblacích s mocí a velkou slávou. A pošle své anděly se zvučnou polnicí, aby shromáždili jeho vyvolené od čtyř větrů, od jednoho konce nebes k druhému.“ (Mt 24,30-34)

Ve slavnostních okamžicích soudu prokáže Ježíš, třikrát svatý nejvyšší kněz, všem svým vyvoleným nejvyšší čest tím, že ty svojí krví vyvolené oddělí navěky od těch, kteří pohrdají jeho spásou: „Až přijde Syn člověka ve své slávě v doprovodu všech andělů, tehdy zasedne na trůn své slávy. A budou před ním shromážděny všechny národy a on oddělí lidi jedny od druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Postaví ovce po své pravici a kozly po levici.“ (Mt 25,31-33)

Pak bude člověk poslouchat po celou věčnost v nekonečné blaženosti a ustavičném děkování ve společné slávě Otce a Syna onen zpěv chvály a lásky všech svatých, který Ježíš, jediný kněz, v hodině svého ukřižování na zemi adresoval ke svému Otci: „Otče, nadešla ta hodina, oslav svého Syna, aby tvůj Syn oslavil tebe.“ (Jan 17,1)

Kéž by všichni kněží a všichni věřící křesťané pochopili, že Ježíšovo kněžství povolává každého člověka k odevzdání svého života v lásce, aby se jednoho dne s Ježíšem znovu narodili ve věčné slávě.

*Z Maria heute 5/2016 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Život je nádherný

Svatý otec Jan Pavel II. vyhlásil 7. července 1997 Carlu Ronci (1936–1970) z Itálie za ctihodnou. Je zářivým příkladem mladé ženy, která svým entuziasmem a radostí ze života s kněžskou odevzdaností přivedla k Bohu nespočetné množství lidí.

Toto hezké děvče, podnikavé a rozhodné, trávilo svůj volný čas na pláži – jako všichni její vrstevníci z Torre Pedrera u Rimini – ráda plavala a opalovala se. Carla milovala romány a filmy, avšak její skutečnou vášní byl tanec. Nebylo slavnosti, na které by se v doprovodu svých rodičů neobjevila. Byla pýchou svého otce, mnozí ji obdivovali a ucházeli se o její přízeň. Později o tomto období svého života napsala: „Do svých čtrnácti let jsem se bezhlavě hnala za vším, co – jak jsem věřila – mohlo vyplnit prázdnotu a neklid v mém nitru. Jednu zábavu střídala druhá a já jsem se marně pokoušela přehlušit svoji vnitřní touhu.“

Když v roce 1950 otevřely voršilký v jejich farnosti školku, vidávala Carla tyto sestry, jak veselé a šťastné jdou každé ráno za každého počasí na mši svatou. Poprvé ji přišlo na mysl, že život by mohl mít i hlubší smysl, a tehdy v jejím životě došlo k radikálnímu obratu: „Jednou večer, když jsem se v tanečním sále opírala o okno, najednou jsem v záblesku své fantazie viděla obrysy tváře, pohled a úsměv, jaký jsem ještě nikdy předtím neviděla. V srdci jsem uslyšela hlas a pozvání. Cítila jsem odpor k sobě samé. Když jsem se podívala do minulosti, neviděla jsem v těch uplynulých čtrnácti letech nic, co by mě těšilo, a moje budoucnost visela nad velkou propastí.“ Celou noc nemohla zapomenout na pohled té tváře.

Byl to Ježíš. Ráno se rozplakala a slíbila mu, že se po celý rok vzdá tance. Tím započal její příběh lásky k Pánu a zcela šťastný a naplněný život. „Samotná myšlenka, že vlastním Ježíše, mi způsobuje tak velkou radost, že ji neumím popsat slovy. Jsem šťastná, protože vím, že on mě miluje.“

Svoje přirozené schopnosti od té doby zcela vložila do služby apoštolátu. Vstou-

pila do hnutí *Katolická akce* a ve farnosti se starala o děti a mládež. Byla přesvědčena o tom, že „Pán dnes potřebuje svědky, kteří o něm svědčí víc svým vlastním životem a příkladem, než kázáními.“ Proto si dávala záležet na svém zevnějšku: „Chci, aby mým prostřednictvím měli druzí dobrý dojem z tebe, Ježíši.“

Čím dál víc se v jejím životě začalo všechno točit jenom okolo toho, aby v duších zapálila lásku k Ježíši. Prosila ho: „Musíš se skrze můj ubohý život zjevit druhým.“ A Pán Ježíš ji očividně vyslyšel. „Vzpomínám si, jako by to bylo včera, že mne duše začaly opravdu následovat.“

Jako dobrá pastýřka po boku svého faráře mohla hledět na neuvěřitelné plody apoštolátu ve farnosti, navzdory tomu však stále více cítila touhu stáhnout se do kláštera a svět zcela opustit. Její přátelství se sestrami ve farnosti ji vedlo k voršilkám, ale otec s takovým rozhodnutím své dceři vůbec nesouhlasil. Navštěvoval ji a naléhal na ni tak vytrvale, až nakonec 22letá Carla poslechla radu své představené a vrátila se domů. Její odpověď, vzdor bolesti, byla: „Pro tebe, Ježíši, a pro duše!“

Pár týdnů před smrtí napsala Carla z nemocnice v Bologni:

„Pane, mám jen toto své srdce, které je naplněné tebou, Nekonečným. Toto srdce, ba i celý můj život ti daruji za kněze. Pokud potřebuješ smírnou oběť k zadostiučinění za jejich pády, za jejich nevěru, za to, co by měli dělat a nedělají, a za to, čeho by měli raději nechat a dělají to. Pane, odevzdávám se ti za ně jako tato smírná oběť. Jsem připravena na všechno, ale nedopusť, aby nám scházela tvoje Svátost, protože kněz je tvůj Svátostí. Dej, aby byl čistý a neposkvrněný, takový, jakým ho chceš mít ty.“

Pravá radost nás dělá velkodušnými

Bylo očividné, že Bůh měl s Carlou zcela jiný plán. Ale jaký? S plným nasazením se během svého krátkého volna věnovala aktivitám ve farnosti. Založila něco jako malý seminář, aby podporovala povolání k životu zasvěcenému Bohu, otevřela malé kino, ve kterém promítali dobré filmy, vedla kurzy pro snoubence, pečovala o knihovnu a šíření náboženské literatury. „Myslím, že pokud chceme našim malým pomoci, musíme je velmi milovat. Musíme jim projevit důvěru, naslouchat jim a neukázat přitom únavu a především neukázat, že nás něco pohoršilo. A musíme projevit náš zájem i při těch nejbezvýznamnějších věcech.“ To byla její pedagogika, kterou se nenaučila z knih, ale při pohledu na Ježíše. K němu přinášela každého svého svěřence: „Tobě je všechny svěřuji. Naše děti se musí stát dobrými. Musí se stát svatými.“

Carlina velká přitažlivost spočívala v její obrovské radosti ze života: „Duše, která je v Boží milosti, žije v radosti, neboť všechno jí slouží k tomu, aby se rozdávala, aby milovala, aby přinášela zadostiučinění a aby děkovala.“ Tato skutečná radost byla plodem mnohých malých rozhodnutí, která její duši učinila silnou a živou. Z jejích zápisků v deníku lze vytušit, jak moc o tuto radost bojovala: „Nestěžovat si: Místo, na němž jsi, potřebuješ, neboť je to místo, které Bůh ve své prozívatelnosti pro tebe vybral a připravil. Na místě, které pro tebe Bůh chtěl, máš všechny milosti potřebné pro své posvěcení. Na jiném místě bys je neměla.“

► Carlin život nebyl lehký. Po ranní mši svatě pracovala celý den v obchodě své matky, kde prodávala ovoce a zeleninu. Večer šila a svým malým výdělkem pomáhala chudým a nemocným a pečovala o mládež ve farnosti; všechno to bylo velmi namáhavé a i psychicky velmi náročné. Často však říkala: „Život je krásný, a když miluješ, je nádherný.“

Chtěla se Ježíši cele odevzdat složením slibů. Touha jejího srdce se stala skutečností, když ve věku 25 let poznala sekulární institut Služebnic Matky milosrdenství. Dne 6. ledna 1963 složila své sliby a nabídla Ježíši svůj život za posvěcení kněží. Konečně se stala Kristovou nevěstou! „Jen pro něho se snažím být živým příkladem, kdekoli se nacházím a cokoli dělám. Ve svatém přijímání přijímám Ježíše, aby mohl ve mně a skrze mne žít.“ Jedno děvče, o které se Carla starala, dosvědčuje: „Carla byla pro nás živým evangeliem. Neměla strach z utr-

pení. S radostí přijala každou těžkost, která jí přišla do cesty.“

Carla svojí horlivostí a odevzdaností dospěla natolik, že s úsměvem dokázala přijmout také zprávu o tom, že má rakovinu plic. „Bůh mě zkusí nemocí, která – jak jsem přesvědčena – je rozhodující pro moji misii. Před očima mám svého Ukřižovaného, a když na něho hledím, je

mi lehčeji. Jsem připravena na všechno. Víím, že utrpení nepochází od něho, ale radost ano. A té mám tolik, že na všechno ostatní zapomínám. Mám pocit, že Ježíš sestupuje z kříže, aby mi přenechal své místo. Myslím, že mě chce mít skutečně ukřižovanou, protože ví, že utrpení s ním je pro mne radostí... Moje motto zůstalo vždy stejné: Pro Ježíše a pro duše. Jak velká síla vychází z tohoto úmyslu a z této jednoty! I když mám velký strach, zároveň mám hlubokou touhu darovat se, obětovat, milovat; i navzdory tomu cítím, že život je nádherný.“

Dne 2. dubna 1970, pár dní před svými 34. narozeninami, zemřela. Její úkol na zemi byl splněn. Z posledních sil šeptala: „On je zde! Pán přichází a usmívá se na mne. Na shledanou v nebi!“

Pramen: F. Lanfranchi, Carla Ronci, Edizioni Il Ponte 2004

Z Vítězství Srdca 102/2015 přeložil -dd-

Milosrdenství je světlo – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

nastává osvobození, vždycky nastává spása. Slepci tedy jako by byla zvěstována *jeho pascha*. Aniž by se dal odradit, volá několikrát na Ježíše: „Synu Davidův“, čímž v Něm uznává očekávaného Mesiáše, který měl podle proroka Izaiáše otevírat oči slepým (srov. Iz 35,5). Na rozdíl od zástupu se díval tento slepec očima víry, která jeho prosbě dala účinnou moc. Vskutku, jakmile ho Ježíš uslyšel, „zastavil se a poručil, aby ho k němu přivedli“ (v. 40). Ježíš tak *bere tohoto slepce z okraje cesty a staví jej do středu* pozornosti svých učedníků i zástupu. Vzpomeňme si, kdy jsme se sami ocitli v nepěkných situacích nebo i ve hříchu, a jak nás Ježíš vzal za ruku, vzal nás z okraje cesty a daroval nám spásu. Uskutečňuje se tak dvojí přejítí. Za prvé lidé oznamují dobrou zvěst slepci, s nímž však nechtěli nic mít, a nyní Ježíš přiměl všechny, aby si uvědomili, že dobrá zvěst klade do středu cesty toho, kdo z ní byl vyloučen. Za druhé víra otevřela nevidomému cestu spásy, takže se ocitá mezi těmi, kdo se vydali na cestu, aby viděli Ježíše.

Bratři a sestry, *Pánovo přejítí je setkání, ve kterém milosrdenství sjednocuje všechny s Pánem, aby jim umožnil pozná-*

vat, kdo má zapotřebí pomoc a útěchu. Také našim životem prochází Ježíš. A když si všimnu, že přechází Ježíš, je to pozvání, abych k Němu přistoupil, polepšil se, stal se lepším křesťanem a následoval Ježíše.

Ježíš se obrací ke slepci otázkou: „*Co chceš, abych pro tebe udělal?*“ (v. 41) Tato Ježíšova slova jsou podmanivá: Boží Syn nyní stojí před slepcem jako pokorný služebník. On, Ježíš, Bůh říká: „*Co chceš, abych pro tebe udělal? Jak ti mohu posloužit?*“ Bůh se stává služebníkem hříšníka. A slepec odpovídá Ježíši už nikoli oslovením „Synu Davidův“, nýbrž „Pane“, tedy titulem, který církev od počátku vztahuje na zmrtvýchvstalého Ježíše. Slepec žádá, aby mohl znovu vidět, a jeho touha je vyslyšena: „*Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila.*“ (v. 42) Projevil svoji víru vyzváním Ježíše, chtěl se s Ním za každou cenu setkat a to

mu přineslo dar spásy. Díky víře může nyní vidět a především *cítit, že jej má Ježíš rád*. Proto vyprávění končí sdělením, že jakmile slepec začal vidět, „*velebil Boha a šel za ním*“ (v. 43), *stal se učedníkem*. Z žebračka učedníkem. Také to je naše cesta: všichni jsme žebraři. Nám všem je zapotřebí spásy. A všichni máme každý den učinit tento krok: od žebračků k učedníkům.

A tak se tento slepec vydává za Pánem a stává se součástí jeho společenství. Ten, kterého okřikovali, aby mlčel, nyní nahlas svědčí o svém setkání s Ježíšem Nazaretským, „a všechny lid, který to viděl, vzdal Bohu chválu“ (v. 43). Nastává druhý zážitek: To, co se přihodilo slepci, *způsobilo, že i zástup nakonec prohlédl*. Totéž světlo všechny osvětluje a sjednocuje do jediné modlitby chval. Takto Ježíš zahrnuje milosrdenstvím všechny, které potká: Volá je, přivolává k sobě, shromažďuje, uzdravuje, osvětluje a vytváří nový lid, který oslavuje divy jeho milosrdné lásky. Nechme se také my povolat Ježíšem, nechme se uzdravit Ježíšem, přijmeme od Ježíše odpuštění, vykročíme za Ježíšem a chvalme Boha. Ať se tak stane!

UPOZORNĚNÍ:

Další pokračování (32) **Sumy svatého Josefa** od Isidora Isolaniho OP uveřejníme až v příštím čísle Světla. Děkujeme za pochopení.

Redakce

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Trpělivost – důležitá ctnost

*S klidným srdcem jdeme my lidé uvolněněji,
radostněji a ctnostněji svojí cestou vstříc nebeské vlasti...*

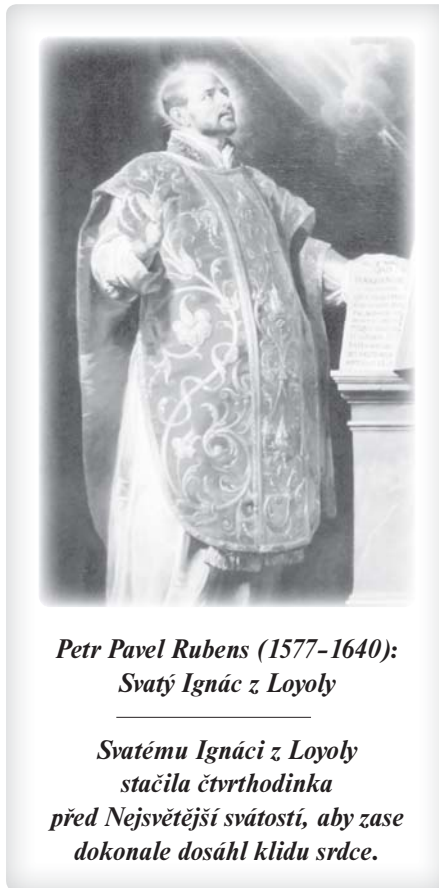
Jsou známá slova svatého Augustina: „Neklidné je naše srdce, Pane, dokud nespočine v Tobě.“ Už krátký pohled do Pisma svatého, do dějin křesťanství a náš vlastní život nám ukazují, jaký ústřední význam má trpělivost. Jenom když v srdcích lidí vládne klid a mír – mír v Bohu, vzniká také naděje na mír ve světě.

Tato pravá trpělivost vzniká v odstupu ode všech věcí, osob a událostí, takže ony nemohou brát člověku vnitřní klid a vyrovnanost. Jestliže se tento nutný odstup od věcí přece překročí, pak se stanou základem falešného postoje, jako je nedbalost. Trpělivost není především uvolněná nálada, žádná emoce a nemá své vlastní sídlo ani v pocitu. Spíše je to pravá křesťanská ctnost, a proto sídlí v rozumu a vůli. Odtud ale rozvíjí tato ctnost svůj uvolňující účinek na celého člověka.

Člověk v křesťanském smyslu „odevzdaný“ zakládá svoji celou existenci v Bohu a jeho vůli. Proto se snaží nebrat zkoušky života příliš těžce. Toto ctnostné počínání může potom v lepším případě uklidnit také „srdce“, to znamená mysl a pocity, a může je také přivést do odevzdané nálady. Že se to přesto ne vždy podaří, můžeme vidět na postavě svatého Joba ve Starém zákoně. Ctnost trpělivosti měl – klid srdce ale ne. Muž ze země Us stěží mohl unést přebytek svých útrap. Ztráta vlastních synů a dcer, celého majetku a vlastního zdraví zlomily jeho srdce až na okraj zoufalství. A přesto jednal ctnostně, protože nakonec dospěl jeho ve víře silný rozum k odevzdanosti do vůle Boží. Nepostavil se proti Bohu, ale dal nám klasickou větu odevzdanosti: „Hospodin dal, Hospodin vzal; buď Hospodinovo jméno pochváleno.“ (Job 1,21) Proto uvádí pisatel poznámku: „Ve všem tom neštěstí Job vůbec nezhrěšil a neobracel se na Boha s pošetilými výčitkami.“ (Job 1,22) Job se nedá zmást svojí ženou: „Přijímáme-li štěstí jako dar od Boha, nemáme stejně přijmout i neštěstí?« Při vši té pohromě Job slovy nijak nezhrěšil.“ (Job 2,10)

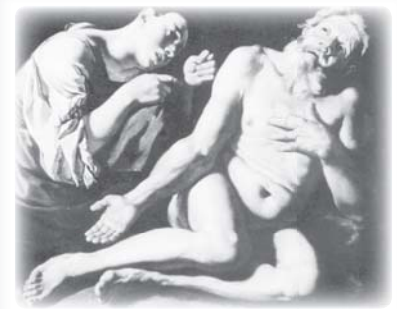
U proroka Izaiáše čteme Boží pokyn: „Neboť tak mluví Pán Hospodin, Izraelův Svatý: V obrácení a klidu bývala vaše záchrana, v pohodě a důvěře bývala vaše síla.“ (Iz 30,15) Stejně tak 45. žalm je poznáním Božího ovoce klidu srdce: „Buď trpělivý a viz, že já jsem Bůh.“ (srov. Ž 46,11) Odevzdanost, duševní rovnováha, zralost, klid srdce nebo také „indifference“ označují přibližně tento postoj.

Nový zákon ukazuje podobné události: Blahoslavená Panna Maria neupadá do zmatku, když se jí náhle zjeví postava anděla Gabriela. K tomu od něho přijme poselství nebeského vyvolení za Matku Boží, přijme je v odevzdanosti a důvěře. Proto malby a sochy svatě Panny, která chová láskyplně Ježíška v náručí, vyzařují vroucnost a klidnou jasnozřivost. Takovou odevzdanost do Boží vůle a odpovídající chování ukazuje rovněž spravedlivý Josef na těch místech, na kterých nám Písmo svaté o něm vypráví. Pro ně-

**Petr Pavel Rubens (1577–1640):
Svatý Ignác z Loyoly**

*Svatému Ignáci z Loyoly
stačila čtvrthodinka
před Nejsvětější svátostí, aby zase
dokonale dosáhl klidu srdce.*

**Gaspare Traversi (asi 1722–1770):
Job, posmíván svojí ženou**

*Člověk „odevzdaný“ v křesťanském
smyslu klade svoji existenci
do Boha, a může proto správně ocenit
zkoušky života.*

ho neproniknutelné tajemství narození Ježíše přijímá v hluboké odevzdanosti Boží prozřetelnosti.

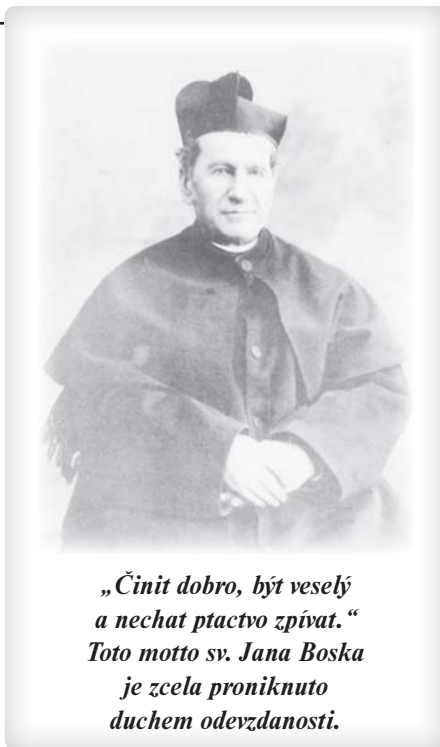
Křesťané a především světcí všech dob si brali měřítko z příkladu Ježíšova a Svaté rodiny. Svatý František (13. stol.) byl ve své preveliké lásce ke Kristu stále radostný člověk – „Bratr Stáleveselý“ –, protože jeho srdce naplňovala odevzdanost do vůle Boží hlubokou radostí.

Asi o tři sta let později žil na španělském poloostrově svatý Ignác z Loyoly. Brzy po jeho úmrtí byla pomocí otisku vytvořena posmrtná maska jeho obličeje. Tak nám zůstala zachována podoba obličeje tohoto velkého muže Božího. Později udělali umělci na základě onoho otisku malby s obličejem baskického světce, kterého ukazují s otevřenými očima, to je jako živého. Obličej světce vyzařuje klid a pokoj, mírnost a odevzdanost. Člověka, který se vyrovnal s Bohem, sám se sebou a se svým okolím. Skutečně je možné ctnost odevzdanosti přiznat svatému Ignáci a označit ho jako „světce odevzdanosti“. Jeho tenká knížka o duchovních cvičeních klade velký důraz na to, co se španělsky nazývá „indiferencia“. Indifference nebo odevzdanost vůči všem věcem, osobám a událostem byla hlavním pilířem jeho spirituality. To bude zřetelné z následujícího: Velkou část svého života věnoval šíření Božího království tím, že založil „Společnost Ježíšovu“ (jezuitský řád) a s plným nasazením a všemi svými silami se staral o vnější růst a její vnitřní zralost. Ale Ignác dosvědčuje: Kdyby

všechna tato práce, celé životní dílo, bylo v okamžiku zničeno, pak by mu stačila čtvrt hodina pobytu před Nejsvětější svátostí, aby dokonale došel klidu, aby se zase úplně vrátil k „indiferenci“, to znamená, aby znovu spočinul plně odevzdaný do Božího pokoje. Jaký to příklad křesťanského míru srdce! Kdo z nás by mohl hovořit o takové odevzdanosti?

Jak už bylo vícekrát naznačeno, je taková udivující „indiference“ vůči všem tvorům a událostem možná jenom dokonalou, důslednou odevzdaností Bohu a jeho vůli. Ignác podřizoval své myšlenky, slova a jednání soudu smrti. Doporučoval podřizovat důležitá rozhodnutí otázce: Co si o tom budu myslet v hodině smrti? Jak bych o tom smýšlel? Jak bych se rozhodl? Protože tváří v tvář smrti platí jenom pravda, to dobré a podstatné. Tímto způsobem si získal světec svoji téměř nepochopitelnou čistotu. Celé své životní dílo vykonal nakonec nikoliv pro Společnost Ježíšovu jako takovou, nakonec ani ne pro lidi a především nikoliv sám pro sebe a ke své cti. Především měl před očima v každém okamžiku Trojjediného, všemohoucího a milosrdného Boha, jeho čest a jeho vůli. Kdyby stál před troskami svého životního díla, vydal by se – jako Job – Boží vůli.

*„Činit dobro, být veselý
a nechat ptactvo zpívat.“
Toto motto sv. Jana Boska
je zcela proniknuto
duchem odevzdanosti.*

Tak se zdá taková odevzdanost v teorii opravdu snadná, ale v praxi je to obtížnější. Konkrétní život nám rychle ukáže naše hranice. Světec tady dělá rozdíl. Ale také náš nedostatek odevzdanosti máme s odevzdaností snášet a svěřit jej Bohu. Spojeno s prosbou, aby doplnil, co do plnosti opravdové odevzdanosti ještě chybí. Kdo pozorně čte životopisy a výroky blahoslavených a svatých církve, ten si všimne, že se v podstatě setkáváme s tou-

to křesťanskou vlastností na každém kroku. Rovněž známá modlitba blahoslaveného Ruperta Mayera – „syna“ svatého Ignáce – ukazuje základní postoj hluboké odevzdanosti, která má základ v pokore před Bohem a v důvěře v Boha: „Pane, ať se mi stane, jak Ty chceš. Když Ty budeš chtít, chci odejít. Dovol mi pochopit tvou vůli!“

Tedy v pohledu na svatého Ignáce, Františka Saleského, Dona Boska a mnoho dalších světců je zjevné, že taková odevzdaná zralost úsudku je nakonec zakotvena ve ctnosti pokory. Opravdová, hluboká pokora spočívá zcela v Bohu a jeho svaté vůli, naprosto důvěřuje Bohu a očekává proto všechno, beze zbytku všechno, od Něho – a nic od sebe samotného a od vlastního výkonu. Jednejme, mluvěme a reagujme do budoucna trochu klidněji a odevzdaněji.

„Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“ (Mt 11,29) Cesta k tomu spočívá v pokorném odevzdání se do vůle Boží: „Hospodin dal, Hospodin vzal; buď Hospodinovo jméno pochváleno.“

Z Informationsblatt der Priesterbruderschaft St. Petrus 4/2016 přeložil -mp-

(Redakčně upraveno)

V Itálii bylo exkomunikováno pseudonáboženské uskupení

Dekretem Kongregace pro nauku víry byla 5. června 2016 zveřejněna exkomunikace pseudonáboženského uskupení, které se označuje za *Křesťanskou univerzální církev nového Jeruzaléma* (*Chiesa cristiana universale della nuova Gerusalemme*). Zběžný pohled na webové stránky tohoto uskupení, které nazývá katolickou církev „novým Babylonem“, prozradí proč. Zprávu přinesla katolická agentura *Zenit* a italský tisk.

Papežem schválený dekret Kongregace byl přečten ve všech kostelech diecéze Sora-Cassino-Aquino-Pontecorvo, do níž náleží obec Gallinara, k níž se zmíněné uskupení pojí. Bylo registrováno jako nezisková organizace a hlásí se k odkazu tamější údajné vizionářky Giuseppiny Norcie (*mamma Giuseppina*). Do neziskovosti má však velmi da-

leko. K domku, kde zmíněná žena žila, totiž začaly putovat zástupy lidí, kteří se zejména po smrti vizionářky v roce 1989 stali zdrojem nemalých příjmů. Její zeť Samuel, který zmíněnou neziskovku založil a jehož příjmení není veřejnosti známo, dokázal u italských úřadů dokonce prosadit její registraci jakožto církevní organizace, takže pobírala příslušnou částku z daňových odpisů italských katolíků. Domek paní Giuseppiny však nikdy nebyl církví uznán za budovu náboženského kultu a stejně tak ani později vzniklá prostorová budova, kam přicházely každoročně tisíce lidí, zejména z Kampánie. Záležitost, která během šesti let narostla do nebývalých rozměrů a přitáhla nemalé množství lidí, tak byla zásahem místního biskupa a Kongregace pro nauku víry definitivně uzavřena.

Dekret Kongregace pro nauku víry uvádí, že „iniciativy samozvané Křesťanské univerzální církve nového Jeruzaléma jsou v absolutním rozporu s katolickým učením, a proto nemají co do činění s milostí víry a spásou svěřenou církvi Ježíšem Kristem a založenou na apoštolu Petrovi.“

Kongregace dále upozorňuje na „povinnost věřících bdít, moudře rozlišovat a vyhybat se účasti v tomto pseudonáboženském hnutí“, zároveň se připomíná, že „ti věřící, kteří by vstoupili do této samozvané církve, se podle kánonu 1364 Kodexu kanonického práva vystavují automatické exkomunikaci (*latae sententiae*) za kanonický delikt schizmatu.“

*Podle www.radiovaticana.cz,
6. června 2016*

Chaldejský patriarcha: Křesťanská domobrana v Iráku neexistuje

Kongres USA by mohl v krátké době schválit finanční příspěvek na vyzbrojování tzv. křesťanské domobrany, která údajně operuje na Ninivské planině. Toto financování má být součástí boje s tzv. Islámským státem, v jehož rámci USA již v minulosti uvolnily fondy určené místním bezpečnostním silám v oblasti Ninivské planiny. Jak potvrzují sdělovací prostředky, kupříkladu *Christian Today*, nový návrh zákona je navíc konkrétním účinkem deklarace Kongresu, kterou zákonodárci USA označili násilí Islámského státu na iráckých křesťanech za „genocidu“. Agentura *Fides* (19. a 20. 5. 2016) přináší dva hlasy ze Sýrie a Iráku, které nicméně logisticko-vojenskou podporu takzvané křesťanské domobrany nepovažují za šťastný nápad.

Bagdádský chaldejský patriarcha *Louis Raphael I. Sako* prohlásil, že konečně chápe, kam mířilo prohlášení amerických kongresmanů o genocidě křesťanů. „Žádná křesťanská domobrana neexistuje,“ vysvětlil primas chaldejské církve. „Jsou to zpolitizované skupiny prostých lidí, kteří naléhavě potřebují plat. Křesťané, kteří zůstali v Iráku, pa-

tří k nejhudší anebo střední třídě, navíc je mezi nimi 100 000 uprchlíků.“ Jak dodává bagdádský patriarcha, křesťané z Ninivské planiny jsou ze všech stran manipulováni a za všeobecného zmatku využíváni k různým zájmům – mnozí křesťanští uprchlíci byli donuceni podepsat „smlouvu o věrnosti“ s autonomní oblastí iráckého Kurdistánu, jinou křesťanskou skupinu zase podporuje ústřední vláda. „Pokud chtějí Spojené státy americké skutečně porazit *daesh*, měly by spíše podporovat legitimní iráckou či autonomní kurdskou vládu namísto tvorby rozkolnických uskupení,“ uzavírá chaldejský patriarcha.

Také podle syrsko-katolického arcibiskupa eparchie *Hassaké-Nissibiho* je uvolnění vládních fondů USA pro údajnou křesťanskou domobranu „sílenství, možná vyvolané nějakým obchodníkem se zbraněmi, kterému se dosud nepodařilo vyprázdnit své sklady“. „Už od první chvíle jsem si myslel, že kampaň, která chtěla vtěsnat utrpení křesťanů do pojmu „genocida“, byla ve skutečnosti geopolitická operace, za níž stály konkrétní zájmy,“ dodává *Mons. Jacques Behnan Hindo*. „Když se

použije kategorie »genocida«, lze ospravedlnit vojenské či jiné operace, které mohou být více či méně průhledné,“ upřesňuje katolický pastýř východosyrského města. „Jestliže se křesťané – podle svého svědomí – chtějí účastnit boje proti tzv. Islámskému státu, mohou se zapojit do řádného vojska. Vytvářet uskupení, která se chtějí prezentovat jako křesťanská, je proti evangeliu. A navíc je taková taktika sebevražedná.“

Jak vysvětluje arcibiskup *Hindo*, když syrský konflikt dospěl do jeho archieparchie na samých hranicích s Tureckem, vláda mu nabídla 700 samopalů pro křesťany v Hasace a dalších 1000 pro křesťany města Kámišlí. „Odmítl jsem, protože jsme proti násilí, ať pochází z jakékoli strany. Jako pastýři máme podporovat svůj lid na pouti podle evangelia, ať již prožíváme jakoukoli situaci. V případě, že podstoupíme jistá neuvážená rozhodnutí, totiž hrozí, že všechny křesťany vystavíme riziku odvetných opatření a cíleného násilí,“ soudí pro agenturu *Fides* syrsko-katolický arcibiskup.

Zdroj: www.radiovaticana.cz,
23. 5. 2016

Imámové svobodně kážou v britských věznicích nenávist vůči Západu

Islámští imámové jsou oprávněni kázat v britských věznicích nenávist. Muslimští vězni měli k dispozici stovky knih, letáků, brožur a zvukových nahrávek. Britská vláda schválila jejich distribuci, aniž by kontrolovala jejich obsah. Kazatelé nenávisti vůči Západu, jeho kultuře a křesťanství mohli volně působit v britských věznicích. Článek v listu *The Times* odkryl islamistickou propagandu v britských věznicích a klade otázku ohledně odpovědnosti vlády.

Dodávané spisy nabádaly k nenávisti vůči Západu a křesťanům. Muslimové byli vyzýváni k zabíjení „odpadlíků“ a „nevěřících“ Britů. Muslimové podle *The Times* tvoří 14,5 % britských vězňů. Vláda premiéra Davida Camerona se zdála být zcela zaskočena. Nyní se bude okamžitě jednat a provádět kontrola. Je skutečností, napsal španělský deník *La Gaceta*, že „mnoho britských občanů islámského vyznání spolufinancuje“ džihádistic-

ký systém na Blízkém východě a v dalších částech světa. V době, kdy Evropě hrozí zhroucení pod tlakem nekontrolovaného masového přistěhovalectví – převážně muslimů – „může být jen stěží lepší možnost šíření radikálních spisů mezi zločinci a extremisty,“ uvedla *La Gaceta*.

Článek v *The Times* podrobně uvádí, že mnoho imámů zahájilo kampaň s cílem získat peníze pro islámské charitativní organizace, které jsou napojeny na mezinárodní terorismus.

Značná část prošetřovaných nenávistných materiálů pochází z Dar ul-Ulum Deoband, islámské organizace protibritského zaměření. Byla založena roku 1866 v indickém Deobandu. Podle *The Times* 80 % všech imámů, kteří působí v britských mešitách, udržuje kontakty s deobandisty. Na webových stránkách této organizace se uvádí, že loajalita náleží pouze islámské komunitě. Její členové, zvaní deobandisté, jsou vyzýváni k tomu,

aby neudržovali žádné kontakty s křesťany a Židy, aby se vyhnuli jakékoli „kontaminaci“. Vdané muslimské ženy mají zůstat doma. Smějí se dívat na televizi nebo číst romány. Dům mohou opustit pouze v doprovodu manžela. V současné době je v britských věznicích přibližně 85 000 vězňů, z toho 12 328 jsou muslimové, 131 jich bylo odsouzeno za terorismus. Dozorčí orgány považují 1000 muslimských vězňů za „náchylné“ k přijetí džihádistickej teorie.

V loňském roce Chris Phillips, bývalý šéf Národního bezpečnostního úřadu pro boj s terorismem, vyzval vládu, aby připravila vězeňské dozorce na „islamistická rizika“. Nedostatek personálu v britských věznicích ponechává islámským extremistům obrovský prostor k získávání „náchylných“ vězňů pro džihád, řekl Phillips.

Podle *RC Monitor*,
zdroj: Katoliches.info (1. 5. 2016)

Jak se jedna řeholnice zapsala do dějin televizního vysílání

Matka Mary Angelica PCPA byla nejen Bohu zasvěcenou řeholnicí, ale kromě toho se zapojila do zvláštních služeb Boží Prozřetelnosti. Působivým způsobem přijal Bůh její odevzdanost a pracovitost a udělal z ní jedinečný nástroj nové evangelizace. V důvěře v Boha mohla vybudovat jednu z největších mediálních katolických sítí a živit miliony lidí duchovní potravou a povzbuzením na cestě křesťanské víry. Když zemřela v 92 letech na Velikonoční neděli letošního roku, můžeme to chápat jako zvláštní znamení, že Bůh jejím dílem vtiskl dějinám pečeť zmrtvýchvstalého Pána. Martin Rothweiler, vedoucí a člověk zodpovědný za program EWTN.TV v Německu, představuje pro časopis Kirche heute v krátké retrospektivě život této ženy tolik zakořeněné v tradici církve, a současně prozíravé moderní osobnosti. Je vzorem neohroženého pracovníka médií, hlásajícího Boží pravdu a království tomuto světu. Její osoba není neznámá ani v naší zemi.

Mnohamilionové publikum děkuje své „Matce“

O Velikonoční neděli, 27. března 2016, zemřela Matka Angelika, zakladatelka katolické televizní stanice EWTN (*Eternal Word Television Network*) v přítomnosti svých sester v klášteře v Hanceville/Alabama. Zpráva se rozšířila rychle po celém světě. Svým vlastním pořadem „Život Matky Angeliky“ byla známa širokému publiku. Prostřednictvím televize byla přítomna v nesčetných domovech; tak tomu bylo v posledních 15 letech, které obětovala za vysílače a za svůj klášter, když po těžkém záchvatu mrtvice o Vánocích 2001 ztratila řeč a byla upoutána na invalidní vozík a později na lůžko. Její vysílání byla přenášena také na německý kanál „EWTN katholisches TV“ a byla pevnou součástí tohoto programu.

„Ona je v nebi!“

Reakce na úmrtí Matky Angeliky byly a jsou překvapivé. Mnoho lidí nám zavalovalo nebo se zapsalo do kondolenční knihy na naší internetové stránce, aby vyjádřilo svoji soustrast a svoji vděčnost Matce Angelice a televizi EWTN. Slyšeli jsme dojemné příběhy, jako třeba svědectví naší spolupracovnice z dětského hospice, která nám vyprávěla, jakou pomocí je náš program pro její děti. Papež Benedikt XVI., který Matce Angelice propůjčil v roce 2009 *Řád Pro Ecclesia et Pontifice*, nazval skutečnost, že zemřela na Velikonoční neděli, „darem“. Tak to oznámila zpravodajská agentura CNA (*Catholic News Agen-*

cy) ve svém německém vysílání. A papež František zvolal při své střední audienci jedné spolupracovnice EWTN/CNA, která ukazovala obraz Matky Angeliky: „En el cielo!“ („Ona je v nebi!“) Skutečně, její úmrtí na Velikonoční neděli znamenalo pro mnoho lidí zvlášť útěšné znamení nebe.

Zemité charisma plné humoru

Vzpomínám ovšem zvláště na své první setkání s Matkou Angelikou v srpnu 1999, při kterém jsem s ní probíral myšlenku výstavby německého kanálu EWTN, a kdy jsem se ptal sám sebe, jestli toho budu schopen. Tenkrát řídila Matka Angelika televizní vysílače CEO a měla absolutní právo veta.

Letěl jsem za velkou louží se zvědavostí, ale také se skepsí, protože jsem neměl velké mínění o amerických televizních kazatelích. Tak jsem se ocitl v kanceláři Matky Angeliky, která byla přímo vedle studia. To setkání bylo od začátku velmi srdečné, ba skoro familiární. Setkal jsem se s řeholnicí se zvláštním charismatem. Byla plná humoru a italského temperamentu, láskyplná, životem zkušená a pevně zakotvená nohama na zemi, měla jasno ve všem, co se týká věrnosti učení katolické církve a hluboké spirituality, z níž promlouvala velká, vroucí láska k Ježíši. Na konci našeho rozhovoru prohodila k jednomu přítomnému spolupracovníkovi EWTN s úsměvem: „I think, he can do it.“ („Myslím, že to bude moci dělat.“) A tím byla pro ni tato věc rozhodnuta. Bylo mi rovněž jasné, že když se bude EWTN vyzna-

Martin Rothweiler při svém prvním setkání s matkou Angelikou v roce 1999

čovat touto františkánskou spiritualitou Matky Angeliky, jejím přirozeným a současně nadpřirozeným způsobem a jejím humorem, pak se mohu s touto katolickou televizní stanicí ztotožnit.

Povzbuzení k odvaze papežem Janem Pavlem II.

Záleželo teď na mně, jestli řeknu ano, nebo ne, což jsem pocítoval stále zřetelněji jako osobní povolání. O významu nové evangelizace skrze sdělovací prostředky jsem byl ihned přesvědčen. Ale vzhledem ke své rodině se šesti členy a také finančnímu riziku krachu jsem potřeboval ještě trochu času na přemýšlení a také souhlas své ženy, abych se mohl pustit do tohoto dobrodružství. Bylo totiž jasné, že výstavba německého kanálu podle amerického vzoru bude moci být financována jenom z darů. V červnu Svatého roku 2000 jsem pak konečně začal s prací. Přitom mi dal dodatečný impuls Jan Pavel II., kterého si velmi vážím a kterého jsem při svém studiu v Římě často potkával.

Je to pro mě řízení nebes, že svatý papež Jan Pavel II., který měl tak jasno na zřeteli význam sdělovacích prostředků pro novou evangelizaci a uměl je využívat, a Matka Angelika, která budovala celosvětový televizní vysílače, byli současníky. Oba spojovalo zvláštní přátelství a vzájemná velká úcta. Papež Jan Pavel II. jí daroval ve Svatém roce 2000 jako poděkování za mediální apoštolát monstrenci z onoho kostela v Nové Hutě, jehož zřízení umožnil tehdejší arcibiskup z Krakova Karol Wojtyła proti vůli komunistických

mocipánů. Oba, Jan Pavel II. a Matka Angelika, jsou pro mne týmem snů přechodu tisíciletí, co se týká nové evangelizace skrze média.

Mnozí si neuvědomují, že bez EWTN by liturgie, cesty a poselství papeže skrze televizi nedospěly do celého světa. Bez osobního setkání s ní by ani mne nenapadlo vystavět německý kanál EWTN. Teď máme v nebi dva silné přímluvce za EWTN, aby vysílač také v této zemi dosahoval stále většího počtu diváků a stával se stále více pozeňnanou cestou, aby se lidé mohli setkat s Kristem.

Uzdravení v mládí

Co bylo tajemstvím „úspěchů“ Matky Angeliky? Jak dokázala lidi zasáhnout? To se budu ptát stále. Jsem přesvědčen, že Matka Angelika mohla spontánně zasáhnout srdce lidí, protože jí nebylo nic lidského cizí. Zнала starosti a bídu, naděje a strach lidí, kteří jí osobně potkávali nebo kteří jí zavolali v průběhu živých vysílání o svých vlastních prožitcích. Lidé se s ní mohli snadno identifikovat, protože nikdy nedělala tajnosti o svých vlastních chybách a slabostech. Vyrůstala v hospodářsky obtížných dvacátých letech jako Rita Antoinette Rizzo v malém průmyslovém městečku Canton v americkém státě Ohio, ve čtvrti, kterou ovládala „černá ruka“, jedna odnož mafie. Její otec opustil rodinu, když měla pět let, a matka trpěla depresemi. Už v mládí musela pomáhat, starat se o živobytí. Jako dospívající trpěla bolestivým onemocněním žaludku, což jí ztěžovalo přijímat normální potravu. Po spontánním uzdravení, které zažila po nově k sv. Terezii z Lisieux, již jí uložila mystička Rhoda Wiseová, získala úplně jiný životní postoj, jak o sobě Matka Angelika sama jednou říkala. Dříve byla „vlažná katolička“. Ale od té doby „jsem věděla, že Bůh je. Věděla jsem, že mě Bůh zná a miluje, že se o mě zajímá. Předtím jsem to nevěděla. Všechno, co jsem po svém uzdravení chtěla, bylo, abych se sama oddala Ježíši.“

Neotřesitelná důvěra v Boha

Od té chvíle tato hluboká zkušenost znamenala její život a nechala uzrát rozhodnutí cele se věnovat Bohu, aniž by věděla, jak a kam jí to jednou povede. Z této zkušenosti dodávala lidem odvahu a dělala

všechno pro to, aby lidé poznali v Kristu svého pravého přítele a aby k němu našli osobní vztah – především také modlitbou a svátostmi. A ještě něco rozhodujícího: Když Matka Angelika poznala Boží vůli, bez váhání ji následovala, ať to stálo cokoliv. Tak tomu bylo také tehdy, když v roce 1981 v garáži svého kláštera, s 200 dolary v ruce, bez poněti o televizi, ale s neotřesitelnou důvěrou v Boha, založila televizní vysílač EWTN. Její motto, které vyjadřuje důvěru v Boha a nám současně připomíná, že Bůh z nejmenšího může udělat veliké věci, zní: „Když ty nemáš odvahu udělat něco směšně malého, neudělá z toho ani Bůh nic podivuhodného.“

EWTN ve 145 zemích

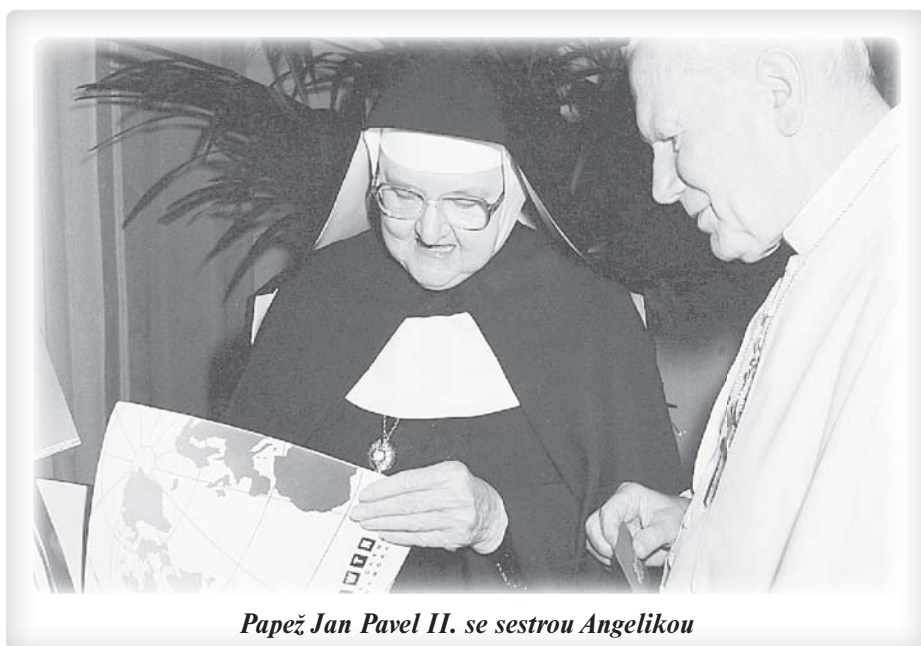
Mezitím se EWTN rozšířila se svými 11 kanály v angličtině, španělštině a němčině do 264 milionů domácností ve 145 zemích na všech kontinentech. V Německu, Rakousku a Švýcarsku může německý kanál „EWTN katholisches TV“ přes satelit a regionální kabelové sítě sledovat více než 21 milionů domácností a je světově využitelná přes Live-Stream na internetu, nebo jako bezplatná EWTN App pro mobilní přístroje, jako jsou smartphony a tablety. To všechno zní giganticky a jako zázrak a nedá se to lidskými měřítky vysvětlit. Všechno začalo tím, že Matka Angelika zcela důvěřovala Bohu. Ale tento zázrak potřeboval dále mnoho konkrétních pomocníků. Lidí, kteří se modlili, seznamovali s EWTN ve své farnosti a ve

svém okruhu přátel. Vyžadovalo to oběti a ochotu k darům mnoha lidí. Matka Angelika říkala stále znovu divákům: „To je váš vysílač, protože bez vaší podpory bychom vysílání vůbec nemohli provozovat.“ To platí samozřejmě také pro nás. A ještě něco říkala Matka Angelika na konci některých vysílání svým divákům ve své mateřské lásce, na což nikdy nezapomenu: „Mám vás ráda. A Bůh vás také miluje – dokonce více, než si to umíte představit.“

* * *

Pro úplnost dodáváme pro čtenáře Světla, že Matice cyrilometodějská s. r. o. v roce 2002 vydala brožurku *Varovně svědectví*. Jde o písemný záznam rozhovoru Matky Angeliky s P. Stevenem Scheierem vysílaného na americké televizní stanici EWTN. Tento kněz zažil po své těžké autohavárii, kdy bojoval o život, osobní soud před Bohem. Rozsudek zněl: „Zavržen na věky!“ Na přímluvu Panny Marie byl rozsudek zrušen. Poté, co P. Scheierovi bylo vráceno žití, změnil od základu způsob života. Jeho svědectví ukazuje, že péče duchovních o spásu svěřených duší je velice zodpovědná a důležitá. Její zanedbávání je nenahraditelné a může vést k věčnému zavržení, jak to nakonec poznal i P. Scheier. Jelikož brožurka je již rozebrána, část rozhovoru otiskneme v příštích číslech Světla.

*Z Kirche heute 5/2016 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Papež Jan Pavel II. se sestrou Angelikou

Pondělí 4. 7. 2016

6:05 Vít Kašpařík, koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje 6:30 750 let Svinova 7:05 Kulatý stůl (34. díl): Cyril a Metoděj 8:40 Oklamáný učedník 8:50 Ars Vaticana (19. díl) 9:00 UNITED Report (8. díl): Být Boží 9:25 Život v modlitbě 10:00 Na hranici pekla: Pronásledování křesťanů v Iráku 10:30 Missio magazin: Červen 2016 11:30 Svatí Cyril a Metoděj 11:45 Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta 11:50 Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Epydemye na Dostavníku 2012: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2012 12:30 Noční univerzita: Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě 14:00 Příběhy odvahy a víry: Popravětiš Butovo (1. díl): Ruská Golgota 14:25 Putování modrou planetou: Austrálie 15:15 Můj Bůh a Walter: Mše I. 15:35 V souvislostech (148. díl) 16:00 VELEHRAD 2016: Živě ze Dnů lidí dobré vůle [L] 17:10 Terra Santa News: 29. 6. 2016 17:30 Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta 17:35 Bible pro nejmenší: Desatero přikázání 17:40 Svatí Cyril a Metoděj 18:00 VELEHRAD 2016: Živě ze Dnů lidí dobré vůle [L] 19:10 Vatican magazine (870. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:40 ARTBITR – Kulturní magazín (3. díl): S Lenny 20:00 Můj chrám: Ing. Jaromíra Vítková, místostarostka Boskovic, v kostele sv. Jakuba St. v Boskovicích [P] 20:15 Slavnostní koncert z Velehradu k 1150. výročí příchodu věrozvěstů na Moravu: Slavnostní koncert z Velehradu 2013 21:20 Sedm výprav Josefa Vágnera (1. díl): Sen safari 22:55 Noemova pošta: Červenec 0:30 Vatican magazine (870. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 5. 7. 2016

6:05 Muzikanti, hrajte 6:35 Hlubinami vesmíru: S Ing. Janou Tichou o planetkách, 1. díl. 7:15 UNITED Report (8. díl): Být Boží 7:40 Pod lampou 9:45 Velehradská zastavení (1. díl): Unionistické kongresy [P] 10:00 Vatican magazine (870. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Noční univerzita: Michal Balcar – Poznejte pravdu a pravda vás osvobodí 11:30 Svatí Cyril a Metoděj 11:45 Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta 11:50 Bible pro nejmenší: Desatero přikázání 12:00 Angelus Domini [L] 12:05 Velehradská zastavení (2. díl): Cyrilmetodějská tradice v Olomouci [P] 12:15 Slavnostní koncert k 20. výročí založení Ostravsko-opavské diecéze z katedrály Božského Spasitele v Ostravě 13:50 Velehradská zastavení (3. díl): Arcibiskup Antonín Cyril Stojan [P] 14:00 V souvislostech (148. díl) 14:25 Noemova pošta: Červenec 16:00 Velehradská zastavení (4. díl): Slavení východní liturgie [P] 16:10 750 let Svinova 16:45 Otevřeno u pana Josefa Cukra 17:00 BET LECHEM – vnitřní domov (41. díl): Josef Ptáček – kněz, metodik informačních technologií. 17:15 Velehradská zastavení (5. díl): Působení Tovaryšstva Ježíšova [P] 17:28 Z pohledu kardinála 18:00 Cirkus Noeland (30. díl): Roberto, Kekulín a dvojník 18:30 Bible pro nejmenší: Balaam 18:35 Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta 18:40 Animované biblické příběhy: Ježíš žije! 19:10 Velehradská zastavení (6. díl): Poutníci ze Slovenska 19:20 Ut intelligam corde – Porozumět srdcem 19:40 Tělem i duší 20:00 VELEHRAD 2016: Dny lidí dobré vůle [P] 21:35 Velehradská zastavení (7. díl): Cestami ekumenismu [P] 21:45 Milosrdenství a svatost: Zakopane [P] 22:10 Řeckokatolický magazín [P] 22:25 Cvrlikání (20. díl): Švédova trojka 23:30 Terra Santa News: 29. 6. 2016 23:50 Můj Bůh a Walter: Mše I. 0:15 Cestujeme regionem Záhorie 1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 6. 7. 2016

6:05 Ars Vaticana (19. díl) 6:20 Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život Mistra Jana Husa (2. část) 7:45 Mauricius – nová hranice 8:05 Pro vita mundi (99. díl): MUDR. Jiří Holásek 8:40 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (120. díl): „Tady jsme doma aneb Folklor do škol“ 10:05 Vatican magazine (870. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:35 Za operou 11:30 Vzdělanost – Otec Miroslav 11:45 Bible pro nejmenší: Balaam 11:50 Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta 11:55 Z pokladů duše: Františka Böhmová – Zpívat si v těžkostech [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Sedm výprav

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Josefa Vágnera (1. díl): Sen safari 13:40 ARTBITR – Kulturní magazín (3. díl): S Lenny 13:50 Hrdinové víry (6. díl): Tomáš Špidlík 15:00 UNITED Report (8. díl): Být Boží 15:25 Bělorusko – Květ mezi trny 16:00 Můj chrám: Ing. Jaromíra Vítková, místostarostka Boskovic, v kostele sv. Jakuba St. v Boskovicích 16:15 Sekce pro mládež ČBK 16:40 Obec Moravany nad Váhom 16:50 Vydržené metamorfózy 17:00 Cvrlikání (20. díl): Švédova trojka 18:10 Můj Bůh a Walter: Mše II. 18:40 Bible pro nejmenší: Poslední večere 18:45 Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta 19:00 Mše svatá z Katolické charismatické konference v Brně [L] 20:30 Terra Santa News: 6. 7. 2016 [P] 20:50 BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 21:05 Noční univerzita: Doc. Vladimír Petkevič, CSC. – Život a dílo E. Steinové 22:15 Příběhy odvahy a víry: Popravětiš Butovo (1. díl): Ruská Golgota 22:40 O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša 23:05 Řád svatého Huberta 23:25 Povolání – Sestra Olga 23:45 Večer chval (51. díl): Celostátní přehlídka církevních škol v Odrách 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 7. 7. 2016

6:05 BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 6:20 Putování modrou planetou: Austrálie 7:05 Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti 8:10 Milosrdenství a svatost: Zakopane 8:30 Cestujeme regionem Záhorie 9:35 Terra Santa News: 6. 7. 2016 10:00 Noemova pošta: Červenec 11:30 Rádost – Sestra Lucia 11:45 Bible pro nejmenší: Poslední večere 11:50 Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Slavnostní koncert k 20. výročí založení Ostravsko-opavské diecéze z katedrály Božského Spasitele v Ostravě 13:40 Život v modlitbě 14:10 750 let Svinova 14:45 Muzikanti, hrajte 15:15 Cirkus Noeland (30. díl): Roberto, Kekulín a dvojník 15:45 Děti Haiti 16:05 Vatican magazine (870. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference v Brně [L] 18:10 Animované biblické příběhy: Ježíš žije! 18:40 Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení 18:45 Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta 18:50 Hlubinami vesmíru: S Ing. Janou Tichou o planetkách, 1. díl. 19:30 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2016 [P] 20:00 Tara Fuki v Parníku [P] 21:05 Putování po evropských kláštích: Benediktinky z Loppem: Začít znovu [P] 21:35 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2016 22:00 Pod lampou [P] 0:05 Můj chrám: Ing. Jaromíra Vítková, místostarostka Boskovic, v kostele sv. Jakuba St. v Boskovicích 0:20 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2016 0:40 Můj Bůh a Walter: Mše II. 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 8. 7. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2016 6:30 Můj chrám: Ing. Jaromíra Vítková, místostarostka Boskovic, v kostele sv. Jakuba St. v Boskovicích 6:45 Svatí Cyril a Metoděj 7:00 Příběhy odvahy a víry: Popravětiš Butovo (1. díl): Ruská Golgota 7:25 Cestujeme regionem Záhorie 8:25 Pomoc, která se točí 8:50 Noční univerzita: Doc. Vladimír Petkevič, CSC. – Život a dílo E. Steinové 10:00 ARTBITR – Kulturní magazín (3. díl): S Lenny 10:10 Sedm výprav Josefa Vágnera (1. díl): Sen safari 11:40 Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta 11:45 Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Ars Vaticana (20. díl) 12:15 BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník

Kongregace pro východní církve 12:30 Missio magazin: červen 2016 13:35 Epydemye na Dostavníku 2012: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2012 14:00 Mauricius – nová hranice 14:20 Misie skrze svědectví 15:10 Putování modrou planetou: Austrálie 16:00 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2016 16:25 Mikuláše jsem nepotkal 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference: v Brně [L] 18:10 Plavební stupeň Přelouč 18:25 Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta 18:30 Bible pro nejmenší: Seslání Ducha Svatého 18:35 Salama Don Bosco 18:50 Můj Bůh a Walter: Mše II. 19:20 Putování po evropských kláštích: Benediktinky z Loppem: Začít znovu 20:00 Kulatý stůl (192. díl): Do Krakova! 21:35 Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skočích u Žlutici 22:00 10 let s televizí Noe: Nevážně o hudbě vážně 23:05 Mwebare kwija – Klinika v buši 23:20 Hlubinami vesmíru: S Ing. Janou Tichou o planetkách, 1. díl. 0:05 750 let Svinova 0:40 Don Bosco a Oděsa: 50 let ve službách mládeži 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 9. 7. 2016

6:05 Missio magazin: Červen 2016 7:05 Příběh o Žofii 7:45 UNITED Report (8. díl): Být Boží 8:10 Svatí Cyril a Metoděj 8:25 Cirkus Noeland (30. díl): Roberto, Kekulín a dvojník 8:55 Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta 9:00 Animované biblické příběhy: Ježíš žije! 9:35 Můj chrám: Ing. Jaromíra Vítková, místostarostka Boskovic, v kostele sv. Jakuba St. v Boskovicích 9:50 Don Bosco a Oděsa: 50 let ve službách mládeži 10:10 BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 10:25 Milosrdenství a svatost: Zakopane 10:45 Můj Bůh a Walter: Mše II. 11:15 Mauricius – nová hranice 11:35 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2016 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 12:10 10 let s televizí Noe: Nevážně o hudbě vážně 13:15 Pod lampou 15:15 Rádost – Sestra Lucia 15:30 Tara Fuki v Parníku 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference v Brně [L] 18:15 Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti 18:40 Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta 18:45 Bible pro nejmenší: Seslání Ducha svatého 18:50 Vatican magazine (870. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 20:00 Muzikanti, hrajte 20:00 Outdoor Films s Richardem Konkolskim (2. díl): Kdo se bojí, nemá na moři co dělat 21:20 Terra Santa News: 6. 7. 2016 21:40 Soňa 22:00 Stopy ve sněhu 22:55 Kněz zpívající reggae 23:10 Epydemye na Dostavníku 2012: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2012 23:40 Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život Mistra Jana Husa (2. část) 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů

Neděle 10. 7. 2016

6:15 Vít Kašpařík, koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje 6:40 Ars Vaticana (20. díl) 6:50 Milosrdenství a svatost: Zakopane 7:10 Tara Fuki v Parníku 8:15 Putování modrou planetou: Austrálie 9:00 Tóny v tichu 9:30 ARTBITR – Kulturní magazín (3. díl): S Lenny 9:40 Cestujeme regionem Záhorie 11:00 Mše svatá z Katolické charismatické konference v Brně [L] 12:25 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] 13:10 Outdoor Films s Richardem Konkolskim (2. díl): Kdo se bojí, nemá na moři co dělat 14:30 Muzikanti, hrajte 15:00 Noční univerzita: Doc. Vladimír Petkevič, CSC. – Život a dílo E. Steinové 16:10 Missio magazin: Červen 2016 17:10 BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 17:25 Můj Bůh a Walter: Mše II. 17:55 Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou 18:00 Noeland (43. díl) 18:30 Animované biblické příběhy: Král se stal sluhou 19:00 Hermie a přátelé: Dát, nebo brát? 19:30 Jezuité o: Ignác z Loyoly 20:00 Svatovavřavský koncert Václava Hudečka a jeho hostů z Paláce Žofín v Praze 21:00 Noemova pošta: Červenec 22:40 Vydržené metamorfózy 22:50 Mauricius – nová hranice 23:10 Ars Vaticana (20. díl) 23:20 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 0:05 10 let s televizí Noe: Nevážně o hudbě vážně 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Papež schválil dekret o heroičnosti ctností olomouckého arcibiskupa Stojana

Svatý otec František schválil 14. června 2016 dekret o heroičnosti ctností olomouckého arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana (1851–1923). „Z dekretu papeže Františka, kterým uznává hrdinské ctnosti Antonína Cyrila Stojana, mám velkou radost,“ svěřil se krátce po oznámení zprávy olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner. Podobný krok se však podle něj dal očekávat: „Věděl jsem, že dobrozdání komise teologů bylo jednoznačné, a tak jsem čekal, že podobně to dopadne i v komisi kardinálů,“ dodal olomoucký arcibiskup.

Dalším krokem ke Stojanovu blahorečení je podle arcibiskupa Graubnera uznání zázraku na kandidátovu přímluvu. „Máme

řadu hlášení o vyslyšení proseb, které věřící Stojanově přímluvě přisuzují. Zatím ale žádné není tak přesvědčivé, aby bylo možné zahájit proces, na jehož konci by papež zázrak uznal,“ vysvětlil olomoucký arcibiskup.

Dekret o Stojanových ctnostech sám vnímá jako povzbuzení k modlitbám: „Ty budou výrazem lásky k nemocným, jimž chceme vyprositi uzdravení, projevem víry, která věří v Boží uzdravující moc a Stojanovu přímluvu, a povedou k prohloubení naší zbožnosti – zvláště, když se budeme modlit společně v rodinách či společenstvích,“ připomíná Mons. Jan Graubner.

Podle zpráv tiskových agentur

Jsi dívka a je ti 12 až 18 let a chceš lépe poznat sama sebe a zdokonalit svoji osobnost? Trápí tě některé otázky týkající se dospívání a hledáš, komu se můžeš svěřit? Chceš se dovědět více o lidské sexualitě? Chceš se umět dobře nalíčit a pečovat o pleť, o své vlasy? Navštiv náš **kurz BÝT SAMA SEBOU**, který se koná ve dnech **18. 7. – 22. 7. 2016** či **15. 8. – 19. 8. 2016** denně od 9.00 do 13.30 hodin v prostorách CENAP Brno. **Více informací** naleznete na <http://www.cenap.cz/wks-byt-sama-sebou.php>. Těšíme se na Tebe.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

2. – 9. ČERVENCE 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 7.		PO 4. 7.		ÚT 5. 7.		ST 6. 7.		ČT 7. 7.		PÁ 8. 7.		SO 9. 7.			
Antifona	919	1029	1722	1941	1722	1941	964	1077	980	1096	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1415	1590	1420	1595	964	1078	981	1096	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	1416	1591	1421	1595	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	813	914	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1416	1591	1421	1596	969	1083	985	1101	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	703	793	1416	1592	1421	1596	969	1083	985	1101	1002	1119	1669	1886		
Prosby	924	1034	1724	1943	1422	1596	969	1084	985	1101	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	703	794	1416	1592	1422	1597	1426	1601	986	1102	1002	1120	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	1264	1402	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	1422	1597	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	1265	1403	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	1422	1597	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	703	794	943	1054	1422	1597	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 2. 7.																
Hymnus	915	1024	929	1039	1423	1598	1423	1598	975	1090	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	1719	1937	1424	1599	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	1719	1937	1729	1947	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1424	1599	1424	1599	979	1094	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	703	793	704	794	1420	1594	1424	1599	979	1094	995	1112	1011	1129	704	794
Prosby	918	1028	933	1044	1425	1600	1425	1600	979	1095	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	703	794	703	794	1422	1597	1422	1597	1426	1601	996	1113	1012	1130	704	795
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 3. 7. – 14. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 66,10–14c
Ž 66(65),1–3a.4–5.6–7a.16+20
Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země!*)
2. čt.: Gal 6,14–18
Ev.: Lk 10,1–12.17–20

Pondělí 4. 7. – nezávazná památka sv. Prokopa nebo sv. Alžběty Portugalské (v Čechách: památka sv. Prokopa)

1. čt.: Oz 2,16b.17b–18.21–22
Ž 145(144),2–3.4–5.6–7.8–9
Odp.: 8a (*Milosrdný a milostivý je Hospodin.*)
Ev.: Mt 9,18–26

Úterý 5. 7. – slavnost sv. Cyrila a Metoděje

1. čt.: Iz 61,1–3a
Ž 117(116),1.2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)
Nebo: *Aleluja.*
2. čt.: 2 Kor 4,1–2.5–7
Ev.: Lk 10,1–9

Středa 6. 7. – nezávazná památka sv. Marie Gorettiové

1. čt.: Oz 10,1–3.7–8.12
Ž 105(104),2–3.4–5.6–7
Odp.: 4b (*Stále hleďte Hospodinu tvář! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 10,1–7

Čtvrtek 7. 7. – ferie

1. čt.: Oz 11,1–4.8c–9
Ž 80(79),2ac+3b.15–16
Odp.: 4b (*Bože, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
Ev.: Mt 10,7–15

Pátek 8. 7. – ferie

1. čt.: Oz 14,2–10
Ž 51(50),3–4.8–9.12–13.14+17
Odp.: srov. 17b (*Má ústa at' zvěstují, Pane, tvou chválu.*)
Ev.: Mt 10,16–23

Sobota 9. 7. – nezávazná památka sv. Augustina Žao Ronga a druhú nebo nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Iz 6,1–8
Ž 93(92),1ab.1c–2.5
Odp.: 1a (*Hospodin kraluje, oděl se velebností.*)
Ev.: Mt 10,24–33

O MILOSRDENSTVÍ A LÁSCE

JEHO MILOSRDENSTVÍ JE VĚČNÉ

Sestavila Kateřina Lachmanová • Fotografie Pavel Kindermann a Vojtěch Kodet

Drobná dárková brožurka s biblickými citáty na téma Boží milosrdenství. Citáty doprovázejí ilustrativní fotografie.

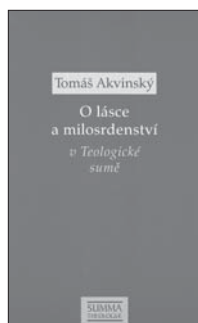
*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 120x100 mm, křídový papír,
16 stran, 29 Kč*

O LÁSCE A MILOSRDENSTVÍ V TEOLOGICKÉ SUMĚ

Tomáš Akvinský • Překlad Karel Šprunk • Poznámky a úvodní studie Tomáš Machula • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová • Odborná recenze Benedikt Mohelník OP, Th.D., a Filip Boháč OP

Předkládaný svazek obsahuje otázky Teologické sumy (II-II, 23–33), které se zabývají racionální reflexí fenoménu „lásky“. Na prvním místě Tomáš vymezuje pojem lásky a odlišuje tu, která je úkonem vůle, od ostatních druhů, které jsou více vázány na emoce a smyslové náklonnosti. Když se dopátráme lásky, která je opravdu vlastním projevem rozumové přirozenosti, zjistíme, že si nevystačí s dobrem, které jí předkládá rozum, ale touží být naplněna nejvyšším Dobrem, Bohem. Tak jako je poznání povýšeno k transcendenci vírou, tak je lidská láska povýšena k nadpřirozenému dobru vlitou, neboli božskou láskou. A tato láska je právě předmětem Tomášových úvah v Teologické sumě. V dalších otázkách se

zabývá vztahem mezi subjektem božské lásky (člověkem) a jejím dárcem (Bohem, Duchem Svatým). Jak je možné, že láska je darem Božím, a zároveň volním úkonem člověka? Může božská láska růst nebo se zmenšovat, když její původ je v nekonečném a neměnném Bohu? Dalším tématem je předmět lásky. Co a kdo se má milovat a v jakém pořadí? V dalších otázkách se pozornost stáčí na úkony a účinky lásky, mezi něž patří i milosrdenství, kterému je věnována zvláštní otázka. Tomáš se v ní mimo jiné vyrovnává s antickým pojetím milosrdenství jako vášně nebo rovnou slabosti a posunuje jeho pojem dál, tak aby byl hoden milosrdného Otce v nebesích.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 130x204 mm, 236 stran, 275 Kč

PRO KAZATELE A JEJICH POSLUCHAČE

O FORMACI KAZATELŮ

Hubert z Romans • Redakce Ivan Bok, Eva Fuchsová, Dagmar Kopecká • Úvodní studie S. M. Benedicta Hübnerová OP • Předmluva Fr. Benedikt Mohelník OP, Th.D., provinciál

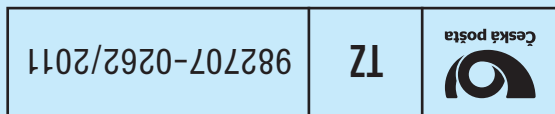
Českému čtenáři se dostává do rukou nejen překlad zajímavého středověkého díla dominikánské tradice, ale spis, který nepřestává být aktuální také dnes. Kazatelům i jejich posluchačům může být útěchou vědomí, že problémy, se kterými se potýkáme dnes, nejsou nepodobné těm, které řešil v polovině 13. století představený dominikánského řádu. To dodává Humbertovým radám na věrohodnost pro naši současnost.

*KRYSTAL OP, s.r.o.
Váz., 135x210 mm, 240 stran, 300 Kč*

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1